62668
II 1932

SPRAWOZDANIE

RADY ADWOKACKIEJ

W WARSZAWIE

ZA OKRES

od 1.III do 31.X

1932

DRUKARNIA ROLNICZA
Sp. z o. o. Warszawa, Złota 24
Nakład 1600 egz.

1932 WARSZAWA 1932

NAKŁADEM IZBY ADWOKACKIEJ WARSZAWSKIEJ

SPRAWOZDANIE
RADY ADWOKACKIEJ
W WARSZAWIE

ZA OKRES

od 1.III do 31.X

1932

Biblioteka Jagiellońska

1003123025

1932 WARSZAWA 1932

NAKŁADEM IZBY ADWOKACKIEJ WARSZAWSKIEJ

62668
II
1932

SPRAWOZDANIE RADY ADWOKACKIEJ W WARSZAWIE.

Druk. Rolnicza, Warszawa, Złota 24.

Sprawozdanie niniejsze jest ostatniem, jakie ze swej działalności pod rządami Statutu tymczasowego Palestry Państwa Polskiego, składa Wysokiej Izbie Rada Adwokacka Warszawska.

Niepodobna — dla braku miejsca, a potrochu sił — w sprawozdaniu dorocznem, jakiem jest niniejsze, dać syntetycznego obrazu działalności Rady Adwokackiej za cały okres jej urzędowania na mocy dotychczasowych przepisów o samorządzie adwokackim. W sprawozdaniach dorocznych, które, poczynając od r. 1925/26, ujmują zakres tej działalności na przeszło 700 stronach druku, znajdą Koledzy, interesujący się życiem korporacyjnem Adwokatury, materjał dostateczny do odtworzenia całokształtu wydarzeń i zagadnień, wyłaniających się z życia i potrzeb Izby, oraz zamierzeń i prac Jej urzędowego Przedstawicielstwa. W szczególności, dział orzecznictwa Rady Adwokackiej i Sądu Dyscyplinarnego zawiera wytyczne do dalszego — na tle konkretnych wypadków — rozwoju zasad etyki adwokackiej pod rządami Prawa o ustroju Adwokatury.

Rzeczą członków Izby będzie wydać o dotychczasowych pracach Rady Adwokackiej sprawiedliwy sąd.

Ustępująca Rada Adwokacka żywi głębokie przeświadczenie, że, jeśli nie wszystkie swe zamierzenia zdołała przeprowadzić, wielu niedomaganiom życia korporacyjnego zaradzić, jednak, we wszystkich swych pracach i dążeniach dochowała wierności — przewodniej, zespalającej ogół Polskiej Adwokatury idei, — by Ojczyzny Wolność, Niepodległość i Potęgę mieć zawsze przed oczyma, i — dalszym słowom roty przysięgi — by rady i pomocy przeciw prawu, dobrym obyczajom, porządkowi publicznemu i bezpieczeństwu Państwa Polskiego nie dawać, dla Sądów i Władz Publicznych poszanowanie zachowywać, obowiązki zawodu gorliwie spełniać — honoru i godności stanu adwokackiego strzec.

Rada Adwokacka.

I. Skład Rady Adwokackiej. Podział i Organizacja Pracy.

Skład Rady. W wyniku wyborów uzupełniających, zgodnie z art. 22 Statutu tymczasowego Palestry P. P., dokonanych na dorocznem Zgromadzeniu Walnem członków Izby w dniu 2 kwietnia 1932 r. na miejsce członków Rady, którzy ustąpili wskutek upływu trzyletniej kadencji, — skład Rady adwokackiej w Warszawie na okres 1932/33 r. był następujący:

CZŁONKOWIE:

1.	Baumberg Ignacy	2-gi rok kadencji
2.	Blenau Zygmunt	3-ci „ „
3.	Chełmoński Adam	3-ci „ „
4.	Cygański Stefan	1-szy „ „
5.	Grodziński Natan	3-ci „ „
6.	Jarosz Mieczysław	1-szy „ „
7.	Mińkiewicz Wacław	1-szy „ „
8.	Nowodworski Jan	3-ci „ „
9.	Szaciński Mieczysław	1-szy „ „
10.	Szurlej Stanisław	2-gi „ „
11.	Tatarkiewicz Jan	1-szy „ „
12.	Tyrchowski Wacław	1-szy „ „
13.	Zadrowski Feliks	1-szy „ „
14.	Żołędziowski Kazimierz	2-gi „ „

ZASTĘPCY:

1. Podkomorski Jan
2. Ettinger Mieczysław.

Członek Izby, Wacław Tyrchowski powołany został na miejsce zmarłego ś. p. Wicedziekana, Zygmunta Sokołowskiego, jako pierwszy zastępca z wyborów dn. 28 marca 1931 r. (Decyzja Rady Adwokackiej z dn. 15 marca 1932 r., prot. Nr. 40/565 § 3).

Członek Izby Feliks Zadrowski wybrany na pierwszego zastępcę z wyborów dn. 2 kwietnia 1932 r. wszedł na miejsce członka Rady Jana Więckowskiego, mianowanego Sędzią Sądu Okręgowego. (Decyzja Rady Adwokackiej z dn. 5 kwietnia 1932 r. Prot. Nr. 1/569 § 1).

Uchwałą z dn. 5 kwietnia 1932r. Rada Adwokacka udzieliła członkowi Rady, Tadeuszowi Tomaszewskiemu urlopu do dn. 1 października 1932 r. i, zgodnie z art. 23 Statutu tymczasowego Palestry P. P., powołała na jego miejsce do sprawowania obowiązków członka Rady, Jana Podkomorskiego, jako drugiego z kolei zastępcę, który otrzymał przy wyborach największą liczbę głosów.

Na temże posiedzeniu Rada Adwokacka udzieliła miesięcznego urlopu członkowi Rady, Natanowi Grodzińskiemu.

Prezydjum. Na pierwszem posiedzeniu w odnowionym składzie, odbytem dn. 5 kwietnia 1932 r., Rada Adwokacka ukonstytuowała się przez dokonanie, stosownie do art. 23 Statutu tymczasowego Palestry P. P. i § 53 regulaminu Rad Adwokackich, wyboru Prezydjum, jak następuje:

Dziekan: Nowodworski Jan
Wicedziekan: Chełmoński Adam
Sekretarze: Żołędziowski Kazimierz; Blenau Zygmunt
Skarbnik: Szaciński Mieczysław
Zastępca Skarbnika: Tatarkiewicz Jan
Bibljotekarz: Mińkiewicz Wacław

Sąd Dyscyplinarny. Na temże posiedzeniu Rada Adwokacka, stosownie do art. 42 Statutu i § 27 regulaminu, wybrała na członków Sądu Dyscyplinarnego: 1) Ignacego Baumberga, 2) Zygmunta Blenau'a, 3) Mieczysława Jarosza, 4) Wacława Mińkiewicza, 5) Mieczysława Szacińskiego i 6) Stanisława Szurleja.

Obowiązki Przewodniczącego i Wice-Przewodniczącego, w myśl art. 42 Statutu, pełnili: Dziekan J. Nowodworski i Wicedziekan A. Chełmoński.

Pozostali członkowie Rady, stosownie do § 27 regulaminu, byli powoływani stale do składu Sądu Dyscyplinarnego w charakterze zastępców stałych członków Sądu.

Komisja Egzaminacyjna. Jednocześnie z wyborem Prezydjum i Sądu Dyscyplinarnego Rada Adwokacka, zgodnie z art. 17 Statutu i § 27 regulaminu, powołała stałą Komisję Egzaminacyjną w składzie:

Przewodniczący: Dziekan J. Nowodworski.

Zastępca Przewodniczącego: Wice-Dziekan, A. Chełmoński.

Członkowie Rady: 1) Z. Blenau, 2) N. Grodziński, 3) W. Mińkiewicz, 4) M Szaciński i 5) F. Zadrowski,

upoważniając zarazem Komisję Egzaminacyjną do uzupełnienia swego składu przez zaproszenie do współpracy członków Izby, według uznania Komisji.

W charakterze zaproszonych członków w Komisji Egzaminacyjnej brali udział członkowie Izby: C. Białaszewicz, L. Domański (członek Naczelnej Rady Adwokackiej), M. Ettinger, S. Goldsztein, J. Kliński, A. Landau, I. Morawski, L. Nowodworski, M. Niedzielski, S. Urbanowicz i I. Podkomorski.

Komisja Egzaminacyjna odbyła w okresie sprawozdawczym sesję dn. 17 i 18 czerwca (egzamin piśmienny) oraz 24 i 25 czerwca 1932 r. (egzamin ustny).

Seminarja dla aplikantów adwokackich. Ogólne kierownictwo w imieniu Rady Adwokackiej nad prowadzonemi, stosownie do art. 15 Statutu i § 26 regulaminu, zajęciami teore-

tycznemi i praktycznemi dla aplikantów adwokackich sprawowali w okresie sprawozdawczym: w dziale prawa cywilnego i handlowego — Wice-Dziekan A. Chełmoński; w dziale prawa karnego członek Izby M. Ettinger; w dziale prawa administracyjnego — członek Izby S. Urbanowicz.

Wykłady i zajęcia na seminarjach prowadzili, prócz wyżej wymienionych, adwokaci: L. Czeszer, L. Domański, H. Eberhardt, S. Goldsztejn, A. Jurkowski, J. Kliński, H. Kon, H. Koral, A. Kroński, S. Rundstein, Z. Rymowicz, Wł. Szatensztejn.

Konsultacja dla niezamożnej ludności. Kierownictwo konsultacji adwokackiej przy Sądzie Okręgowym w Warszawie dla niezamożnej ludności sprawowali członkowie Rady: I. Baumberg i S. Szurlej.

Komisja zapomóg pośmiertnych. Stosownie do § 13 Statutu funduszu zapomóg pośmiertnych, uchwalonego przez Zgromadzenie Walne członków Izby dn. 28 marca 1931 r., na członków Komisji Zapomóg Pośmiertnych — pod przewodnictwem Mieczysława Szacińskiego, jako członka Rady — Skarbnika i członka Rady, zastępcy skarbnika Jana Tatarkiewicza powołano członków Izby: 1) Mieczysława Ettingera, 2) Władysława Chylińskiego, 3) Bolesława Machnickiego i 4) Bolesława Rozensztadta.

Komisja Windykacyjna. Skład osobowy, istniejącej na mocy uchwały Rady Adwokackiej z dn. 20 stycznia 1931 r. (prot. 30/514 § 28) Komisji Windykacyjnej, powołanej do ściągania od członków Izby zaległych należności, podany był w sprawozdaniu Rady Adwokackiej z r. 1931/32 [1]).

Delegaci Rady Adwokackiej. Na podstawie § 69 regulaminu Rada Adwokacka, zgodnie z wynikiem wyborów, dokonanych w tym celu przez miejscową adwokaturę, mianowała w okresie sprawozdawczym następujących swych Delegatów i ich zastępców w siedzibach Sądów Okręgowych na prowincji:

---

[1]) str. 13; o reorganizacji tej komisji patrz niżej str. 72.

Nr. kol.	Siedziba Sądu	Delegat	Zastępca
1	Biała Podlaska	Skudro Wincenty	Maciejowski Jan
2	Białystok	Różański Roman	Piątkowski Aleksander
3	Częstochowa	Winnicki Włodzimierz	Konarski Mendel
4	Kalisz	Jaźwiński Zygmunt	Szal Stanisław
5	Łódź	Cygański Stefan	Lange Józef, Bolesław Tujakowski Teodor
6	Łomża	Ryntflejsz Kazimierz	—
7	Mława	Wierzbicki Grzegorz	—
8	Piotrków	Kleyna Dobrosław	—
9	Płock	Baliński Stefan	—
10	Siedlce	Kęszycki Wacław	Serednicki Juljan
11	Sosnowiec	Borowski Janusz	—
12	Suwałki	Kuźmicz Dymitr	—
13	Włocławek	Barcikowski Eugenjusz	Malczewski Roman

Posiedzenia plenarne. Posiedzenia plenarne Rady Adwokackiej odbywały się stale raz na tydzień — we wtorki, z wyjątkiem okresów ferji letnich (lipiec i sierpień) oraz świątecznych.

W okresie od 1 marca 1932 r. do 1 listopada 1932 r. Rada Adwokacka odbyła 21 posiedzeń, na których załatwiono ogółem 1025 różnych spraw.

Uchwały wraz z uzasadnieniem są wpisane do księgi protokułów Rady Adwokackiej.

Posiedzenia Prezydjum. Na mocy § 51 regulaminu Prezydjum Rady na stałych posiedzeniach tygodniowych — we wtorki — załatwiało sprawy natury porządkowo-gospodarczej; w okresie ferji letnich członkowie Prezydjum załatwiali wszelkie wogóle sprawy bieżące z wyjątkiem wpisów na listę i pociągania członków Izby do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

W okresie od 1 marca 1932 r. do 1 listopada 1932 r. Prezydjum odbyło 24 posiedzenia, na których załatwiło ogółem 344 spraw.

Decyzje były zapisywane do księgi protokułów Prezydjum Rady Adwokackiej.

Przedstawiciele adwokatury w komisjach egzaminacyjnych dla aplikantów sądowych i urzędników Prokuratorji. W okresie sprawozdawczym w charakterze przedstawicieli adwokatury w Komisji Egzaminacyjnej dla aplikantów sądowych przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie (art. 2 rozp. Min. Spr. z dn. 26 czerwca 1920 r. Dz. Ust. Nr. 75/1920 poz. 473) brali udział: członek Rady, Z. Blenau i członek Izby Roman Kuratowski [1]).

Przedstawicielami adwokatury na egzaminach referendarskich Prokuratorji Generalnej Rz. P. (§ 10 p. 4 rozp. Rady Min. z dn. 20 maja 1925 r. Dz. Ust. Nr. 58/1925 poz. 409) z delegacji Rady Adwokackiej w okresie sprawozdawczym byli: członek Rady — Jan Tatarkiewicz i członek Izby Leon Nowodworski.

Kancelarja. W okresie sprawozdawczym personel urzędniczy biura Rady Adwokackiej składał się z 9 osób, a mianowicie:

1. Kierownik biura — Sztumpf Djonizy.
2. Księgowy — Nowicki Ignacy.
3. Korespondentka-maszynistka — Brayczewska Marja.
4. Pomocnica Księgowego — Andrzeykowiczowa Marja.
5. Kancelistka — Kobrzyńska Marja.
6. Kancelista — Sztajnert Zygmunt.
7. Kancelista i inkasent — Gałecki Leonard.
8. Kancelistka i inkasentka — Andrzejewska Wacława.
9. Maszynistka — Stroynowska Zofja.

Pozatem w charakterze inkasentów, otrzymujących wynagrodzenie prowizyjne [1]), zatrudnieni byli:

---

[1]) Patrz Sprawozdanie Rady Adwokackiej za r. 1931/32 str. 14 i 15.

[2]) Inkasenci pobierali wynagrodzenie w wysokości (z Decyzji Rady Adw. prot. 3/538 § 33). 2% przy inkasie miesięcznem do 2.000 zł., 3% od przewyżki ponad 2.000 — 4.000 zł., 4% od przewyżki ponad 4.000

Od 1 czerwca 1932 r. wynagrodzenie za inkaso zostało określone w wysokości 4% od sum bezpośrednio zainkasowanych. (Decyzja Rady Adw. 7.VI.32 r., prot. Nr. 9/576).

1. Łoziński Eugenjusz
2. Świerzewski Walerjan.

Obsługę kancelarji Rady i pokojów adwokackich w Sądach Okręgowym i Apelacyjnym sprawowało 6 woźnych.

Ruch pism w kancelarji Rady w porównaniu z poprzednim okresem sprawozdawczym wykazał wzrost o 10%.

W okresie sprawozdawczym wpłynęło do kancelarji Rady 6821 pism, wysłano 7957, nie licząc pism nie przechodzących przez dzienniki podawczy i wychodzący oraz objętych jednym numerem dziennika.

Lokal. Wobec odnajęcia części lokalu Rady Adwokackiej uchwałą Rady Adwokackiej z dnia 19 stycznia 1932 [1]) na godziny wieczorowe kilku innym stowarzyszeniom adwokackim koszta komornego i utrzymania lokalu uległy znacznej redukcji.

Okres sprawozdawczy w zakresie danych rachunkowych i statystycznych rozpoczyna się datą 1 marca 1932 r. kończy — dn. 1 listopada 1932 r.

W zakresie działalności Rady starano się uwzględnić wszystkie ważniejsze momenty do chwili oddania sprawozdania do druku.

---

[1]) Prot. Nr. 33/558 § 57; patrz Sprawozdanie Rady Adwokackiej za r. 1931/32, str. 16.

II. Działalność Rady Adwokackiej.

1. Sprawy ogólne.

Zmiana ustroju adwokatury. Dn. 12 października 1932 r. w Nr. 86 Dziennika Ustaw Rzeczplitej Polskiej poz. 733 ogłoszone zostało Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej, zawierające „Prawo o ustroju adwokatury".

Rozporządzenie to weszło w życie z dniem 1 listopada 1932 r. i z tą chwilą utracił moc prawną obowiązujący dotychczas Dekret Naczelnika Państwa „w przedmiocie Statutu tymczasowego Palestry Państwa Polskiego" z dn. 24 grudnia 1918 r., ogłoszony w Nr. 22 Dziennika Praw Państwa Polskiego z dn. 30 grudnia 1918 r. poz. 75.

W wykonaniu art. 130 Prawa o ustroju adwokatury Rada Adwokacka na dzień 5 listopada 1932 r. zwołała Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie członków Izby Adwokackiej Warszawskiej w celu dokonania na podstawie nowych przepisów wyborów do władz Izby. Wybory dokonane zostały na podstawie, uchwalonego głosami wszystkich obecnych na zgromadzeniu, regulaminu wyborów, w redakcji Rady Adwokackiej.

Regulamin ten opiewa:

§ 1. Zgromadzenie Walne wybiera 19 członków Rady Adwokackiej i 14 członków Sądu Dyscyplinarnego.

§ 2. Wybory są tajne i odbywają się kartkami.

§ 3. Obecni na Zgromadzeniu adwokaci oddają po dwie kartki wyborcze, wypisując na jednej z nich nazwiska kandydatów do Rady Adwokackiej, na drugiej zaś kandydatów do Sądu Dyscyplinarnego.

Kartki, zawierające liczbę nazwisk do Rady Adwokackiej większą niż 19, a do Sądu Dyscyplinarnego większą niż 14 oraz puste, uważa się za nieważne.

§ 4. Za wybranych w pierwszem głosowaniu uważani będą kandydaci, którzy uzyskają największą ilość głosów, nie mniej jednak niż zwyczajną większość wszystkich ważnych kartek wyborczych.

§ 5. Jeżeli w pierwszem głosowaniu nie zostanie obsadzona cała liczba mandatów, nastąpi wybór ściślejszy przez powtórne głosowanie, które jest ostateczne.

§ 6. Wybór ściślejszy obejmie kandydatów w liczbie podwójnej w stosunku do nieobsadzonych mandatów z pośród osób, które uzyskały największą ilość głosów w pierwszem głosowaniu. Przy powtórnem głosowaniu na kartkach wyborczych liczba nazwisk kandydatów nie może przekraczać liczby nieobsadzonych mandatów.

§ 7. W razie równości głosów rozstrzyga los.

W wyniku wyborów Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie, stosownie do art. 38 ust. c. Pr. o ustr. adw., powołało do Rady Adwokackiej 19 członków i stosownie do art. 67 ust. c. tegoż prawa do Sądu Dyscyplinarnego 14 członków Izby. Stosownie do art. 40 Pr. o ustr. adw. nowe władze obejmują swe czynności z dniem 1 grudnia 1932 r.

Na dz. 30 listopada zostało zwołane doroczne Zwyczajne Walne Zgromadzenia, na którem ustępująca Rada Adwokacka złoży sprawozdanie ze swej działalności za okres od 1 marca do 1 listopada 1932 r.

Czynności reprezentacyjne. Z powodu straty, jaką poniosła adwokatura francuska przez zgon adwokata Léouzon le Duc'a, Batonnier'a Izby Paryskiej, Dziekan w imieniu własnem oraz Rady Adwokackiej Warszawskiej przesłał dn. 6 listopada 1932 r. pod adresem Rady Adwokackiej Paryskiej depeszę z wyrazami gorącego współczucia dla rodziny zmarłego Batonnier'a i Palestry Paryskiej.

W odpowiedzi na tę depeszę aktualny Batonnier, p. Fernand Payen w imieniu Rady Adwokackiej Paryskiej przesłał na ręce Dziekana podziękowanie.

Na zaproszenie „Koła prawników studentów Uniwersytetu Warszawskiego" Dziekan wygłosił odczyt o nowem „Prawie o ustroju adwokatury".

Odczyt odbył się dn. 14 listopada 1932 r. w auli VI Uniwersytetu Warszawskiego.

Wznowienie wydawnictwa „Palestry". Z uznaniem należy powitać wznowienie wydawnictwa organu adwokatury stołecznej „Palestra", które przeszło na rzecz Izby Adwokackiej w Warszawie. W związku z powyższem Rada Adwokacka na posiedzeniu w dniu 6 września 1932 r. postanowiła powołać na stanowisko naczelnego redaktora „Palestry", Wicedziekana A. Chełmońskiego, oraz na sekretarza i redaktora odpowiedzialnego, członka Izby, Kazimierza Kraushara.

Nadzór nad stroną administracyjną wydawnictwa został powierzony członkowi Izby, Czesławowi Białaszewiczowi.

Na łamach „Palestry" będą umieszczane wszelkie urzędowe obwieszczenia, uchwały i zarządzenia Rady Adwokackiej, interesujące ogół adwokatury, przyczem uchwały Rady Adwokackiej, ogłoszone w „Palestrze" w przeznaczonym na ten cel dziale, nabierają mocy prawnej od dnia publikacji.

W przekonaniu o potrzebie poparcia wysiłków w kierunku utrzymania organu adwokatury stołecznej, Rada Adwokacka zaleciła członkom Izby prenumerowanie „Palestry".

Pierwszy zeszyt „Palestry", zawierający Nr. 3 — 10 za marzec — październik 1932 r. już ukazał się w druku.

2. Obrona praw i interesów adwokatury.

Wymiar podatków od adwokatów. Stosownie do pisma Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie z dnia 31 maja 1932 roku Rada Adwokacka przedstawiła w okresie sprawozdawczym z pośród adwokatury kandydatów na członków komisyj szacunkowych oraz na rzeczoznawców w osobach adwokatów: 1) Wacława Brokmana, 2) Stefana Berezy, 3) Hermana Eberhardta, 4) Józefa Gembskiego, 5) Aleksandra Krońskiego, 6) Apolinarego Kotro, 7) Józefa Klińskiego, 8) Władysława Lewinsona, 9) Wacława Pęskiego, 10) Bolesława Rozensztadta, 11) Stanisława Rundo, 12) Józefa Wasserbergera, 13) Bronisława Zdanowicza i 14) Leopolda Żaryna.

W sprawach podatkowych, poza przedstawieniem przez Radę Adwokacką kandydatów do odnośnych komisyj wymiarowych, członek Izby Stefan Urbanowicz wziął udział imieniem Rady w konferencji w Ministerstwie Skarbu, dotyczącej łącznego opodatkowania podatkiem dochodowym uposażeń (t. zw. podatek kumulacyjny), przedstawiając w tej mierze postulaty adwokatury.

Ponadto, stosownie do zlecenia Rady Adwokackiej, Wicedziekan, Adam Chełmoński, interwenjował u p. Prezesa Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie w sprawie stosowania przeciętnych norm dochodowości przy wymiarze podatku dochodowego.

Podczas konferencji tej podkreślone zostało, iż w związku ze zmniejszeniem się obrotów stosować należy raczej wyższą granicę dopuszczalnych potrąceń, które wedle dotychczasowych instrukcyj wynoszą od 20 — 30%. Jednakże p. Prezes Izby Skarbowej podkreślił, iż wymiar dochodu w stosunku do obrotu dokonywany jest indywidualnie i zwrócił uwagę na celowość przedstawiania przez adwokatów wykazów ponoszonych kosztów.

Honorarja. Po rozpoznaniu poruszonej w pismach Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 22 stycznia i 15 kwietnia 1932 r. sprawy zawierania przez adwokatów umów o honorarjum w zależności od wyniku sprawy, Rada Adwokacka ustaliła następującą w tej materji opinję, która została zakomunikowania Naczelnej Radzie Adwokackiej:

Wysokość honorarjum adwokata określa się w zasadzie w zależności od nakładu pracy, znaczenia sprawy oraz powagi adwokata, któremu sprawa została powierzona.

Umowa pomiędzy adwokatem i klijentem może określić honorarjum w stosunku procentowym od wartości sporu.

W zasadzie adwokat winien dążyć do tego, aby wysokość honorarjum nie była uzależniona od wyniku sprawy. Nie może być jednak uważane za sprzeczne z etyką adwokacką ustalanie honorarjum w określonej sumie z zastrzeżeniem pod-

wyższenia honorajum w przypadku korzystnego dla klijenta wyniku sprawy.

Za niepożądane natomiast uważać należy uzależnienie uiszczenia honorarjum wogóle od wyniku sprawy. Może to być dopuszczalne jedynie w przypadkach wyjątkowych, w szczególności, gdy stan materjalny klijenta uniemożliwia mu płacenie jakiegokolwiek honorarjum w chwili powierzenia sprawy adwokatowi, jak również po zakończeniu sprawy, w przypadku niepomyślnego jej wyniku.

Wysokość honorarjum nawet uwarunkowanego pomyślnym wynikiem sprawy może ulegać sprawdzeniu przez korporacyjne organy adwokatury. (Decyzja z dn. 26 kwietnia 1932 r. prot. Nr. 4/571 § 8).

Po zapoznaniu się z powyższą opinją Rady Adwokackiej Warszawskiej oraz opinjami Rad Adwokackich w Lublinie i Łucku, Naczelna Rada Adwokacka dn. 25 czerwca 1932 r. wydała miarodajne w tym względzie orzeczenie, podane do wiadomości członków Izby w komunikacie Rady Adwokackiej Nr. 121:

1. w obronach karnych uzależnianie wysokości honorarjum od wyniku sprawy jest niedopuszczalne.

2. w sprawach cywilnych uzależnianie wysokości honorarjum od wyniku sprawy jest dopuszczalne.

3. gdy umowa o honorarjum uzależnia wysokość tegoż od wyniku sprawy, organa korporacyjne, tak, jak i w innych przypadkach sporów o wysokość honorarjum, mają prawo miarkować umówione honorarjum, gdyby ono istotnie było nadmierne.

Przy rozważaniu powyższego zagadnienia Naczelna Rada Adwokacka wyszła z założeń następujących:

Obowiązujące na obszarze działania Stat. Tymcz. P. P. P. przepisy prawne nie zawierają wyraźnych wskazań, bezwzględnie zabraniających umów *de palmario* i *de quota litis.*

Istniejące w ustawodawstwie francuskiem zakazy oparte są na bezwzględnem wyłączeniu dochodzenia honorarjum adwokackiego w drodze sądowej oraz na tej podstawie, że *pactum de quota litis* nie odpowiada godności adwokata i jako sprzeczne z art. 1597 Kod. Cyw. jest nieważne (zob. Appleton Nr. 236; Payen et Duveau Nr. 455, 456). Natomiast zarówno art. 1 przepisów tymczasowych z dn. 8 lutego 1919 r. o wynagrodzeniu adwokatów, jak i art. 13 Stat. Tymcz. P. P. P. uznają ważność umów o honorarjum, przyczem, zgodnie z ustaloną praktyką Rad Adwokackich, sądowe dochodzenie należności z tego tytułu jest dopuszczalne jedynie pod warunkiem uzyskania zgody organów korporacyjnych.

W orzecznictwie korporacyjnem nie ustalił się dotychczas jednolity pogląd na określenie honorarjum w zależności od wyniku sprawy. Co się tyczy spraw cywilnych, to *w praktyce Rady Adwokackiej Warszawskiej przeważa pogląd, że uzależnienie wypłaty honorarjum od wyniku procesu, wówczas uznane być może za niedopuszczalne, gdy honorarjum w tym trybie określone jest zbyt wygórowane; przeto odstąpienie od ogólnie przyjętej normy 10% wartości sporu może być usprawiedliwione, jedynie w szczególnych okolicznościach*[1]).

W sprawach karnych uzależnienie honorarjum od ewentualnego wyniku obrony nie powinno być dopuszczane; nie odpowiada bowiem godności adwokata zastrzeganie wpływu wyroku karnego na wysokość honororajum. Tego rodzaju umowy prowadzą do kolizji z obowiązkami adwokata, który, jako rzecznik prawa i słuszności nie powinien w wykonywaniu czynności zawodowych kierować się względami, sprzecznemi z dobrem publicznem (art. 4 Stat. Tymcz. P. P. P.).

---

[1]) Por. Sprawozdanie Rady adwokackiej Warszawskiej za r. 1931/32 str. 46 i orzeczenie dyscyplinarne przytoczone w „Palestrze" t. V str. 25 i t. VII str. 323.

Przy ocenie dopuszczalności umów o zasadnicze lub dodatkowe honorarjum, zależnie od wyniku sprawy cywilnej, kierować się należy sprawdzianem słuszności wynagrodzenia (niedopuszczalność nadmiernego i wygórowanego honorarjum). W takiem zresztą ukształtowaniu umowy honorarjum może być sprawdzane i miarkowane przez organy korporacyjne.

Obrony z urzędu w sprawach nieletnich. Naczelna Rada Adwokacka przesłała odpis podania jednego z adwokatów prowincjonalnych w przedmiocie obron z urzędu w sprawach nieletnich na prowincji z prośbą o nadesłanie opinji. Po rozważeniu całokształtu zagadnienia w związku z przepisami noweli do kpk. z dnia 1 marca 1932 r. Rada Adwokacka przesłała do Naczelnej Rady Adwokackiej motywowaną opinję treści następującej:

Obrona z urzędu nieletnich w sądach grodzkich była już przedmiotem rozważań Naczelnej Rady Adwokackiej [1]). Naczelna Rada Adwokacka, powołując się na brzmienie art. 88 kpk. orzekła wówczas, iż w sprawach małoletnich przestępców, w których współoskarżonymi nie są osoby dorosłe, niema obowiązku wnoszenia obron z urzędu, chociażby sprawa toczyła się przed sądem grodzkim, nieposiadającym miana sądu dla nieletnich. Natomiast adwokaci obowiązani są bronić z urzędu małoletnich w sądach grodzkich tylko w sprawach, które toczą się łącznie przeciwko małoletnim i dorosłym.

Należy stwierdzić, iż sądownictwo dla nieletnich, przewidziane w art. 5 — 7 p. wpr. do kpk. i w art. 592 — 613 kpk. właściwie nie istnieje. Upoważnienia nadane Ministrowi Sprawiedliwości w art. 4 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. ustaw Nr. 12 poz. 93 z 1928 r.) w przedmiocie tworzenia

[1]) Patrz Sprawozdanie Rady Adwokackiej za r. 1929/30 str. 43.

w Sądach Okręgowych osobnych sądów dla nieletnich w siedzibie i poza siedzibą Sądów Okręgowych — nie zostały dotychczas wykorzystane. Z wyjątkiem m. stoł. Warszawy, gdzie przeznaczono jeden z sądów grodzkich do rozpoznawania wyłącznie spraw nieletnich przestępców, — nie istnieje ani jeden sąd dla nieletnich. Sprawy takich przestępców rozpoznają zwykłe sądy. W myśl art. 613 kpk. w okręgu, w którym nie ustanowiono sądu dla nieletnich, sprawy nieletnich rozpoznaje sąd zwykły według ogólnych zasad o właściwości i toku instancji.

Z powyższego płynie wniosek, iż sprawy nieletnich rozpoznawane są przez sądy zwyczajne. Sądy grodzkie, rozpoznając powyższe sprawy, nie są obowiązane stosować przepisów art. 592 — 613 kpk., albowiem powyższe przepisy stosować mogą jedynie sądy grodzkie, powołane na mocy art. 4 § 2 Prawa o ustroju sądów powszechnych, co wynika wyraźnie z art. 613 kpk.

Wobec powyższego, postanowienie art. 592 kpk., iż postępowanie w sprawach nieletnich odbywa się przed sądem dla nieletnich, posiada jedynie teoretyczne znaczenie. Z tych względów wykładnia, przyjęta przez Naczelną Radę Adwokacką w orzeczeniu za rok 1929/30 jest jedynie teoretycznem rozwinięciem art. 592 kpk.

Z powyższego wynika, iż sprawy nieletnich toczą się przed zwykłymi sądami grodzkimi. Ponieważ Naczelna Rada Adwokacka przyjęła tezę, iż adwokatura nie dostarcza obrońców z urzędu w sądach grodzkich — przeto adwokaci nie mają obowiązku bronić z urzędu nieletnich w sądach grodzkich. Wprawdzie art. 88 kpk. stanowi, iż nieletni musi mieć obrońcę, o ile staje przed zwykłym sądem (bez względu na instancję), to jednak okoliczność, czy staje on sam, czy wespół z oskarżonym dorosłym, nie ma żadnego znaczenia — albowiem odpowiada on przed sądem zwykłym, rozpoznającym sprawę według ogólnych zasad o właściwości i toku instancji. Skoro przyjętą została zasada, iż adwokatura nie dostarcza obrońców z urzędu w sądach grodzkich — przeto okoliczność, czy oskarżony jest nieletnim, czy odpowiada sam, czy wespół

z oskarżonym dorosłym, winna być bez znaczenia. Delegowanie do obron takich adwokata z urzędu w miejscowościach, w których znajduje się jeden adwokat lub znikoma ich liczba, jest szczególnie niepożądane, gdyż wywołuje często kolizje ze sprawami własnemi adwokata i powoduje niejednokrotnie „szczególne trudności". Art. 93 § 2 kpk. przewiduje owe „szczególne trudności" i stanowi, że w podobnych wypadkach należy wyznaczać do obron z urzędu asesorów, aplikantów lub urzędników sekretarjatu sądowego.

Rada Adwokacka uważa za pożądane, aby Ministerstwo Sprawiedliwości w drodze okólnika wyjaśniło sądom, iż za „szczególne trudności" w powierzaniu obrony z urzędu adwokatom, o których mówi art. 93 § 2 kpk. uznać należy nieznaczną liczbę adwokatów, praktykujących w danej miejscowości.

Z tych zasad należy się wypowiedzieć przeciwko delegowaniu adwokatów do obron z urzędu nieletnich w sądach grodzkich, zwłaszcza w tych miejscowościach, w których znajduje się znikoma liczba adwokatów.

W związku z konkretnemi pytaniami adwokata, należy ustalić, iż skoro adwokat przyjął obronę z urzędu w sprawie nieletniego w siedzibie swego urzędowania, winien, w danym wypadku, założyć skargę apelacyjną; natomiast zakładanie apelacji w sprawie, w której jest delegowany z urzędu przez Sąd Okręgowy na sesji wyjazdowej, nie wchodzi w zakres obowiązków obrony z urzędu. W sprawach takich winien Prezes Sądu Okręgowego delegować adwokata w siedzibie Sądu Okręgowego do założenia i popierania skargi apelacyjnej.

Natomiast Rada Adwokacka wypowiedziała się przeciw pobieraniu honorarjum za wnoszenie przez adwokata w omawianych wypadkach obrony z urzędu.

Postępowania karne przeciwko adwokatom. W okresie sprawozdawczym władze sądowe i prokuratorskie zawiadomiły Radę Adwokacką o wszczęciu postępowania karnego przeciwko adwokatom — członkom Izby Adwokackiej Warszawskiej w 9 wypadkach:

1. Z art. 574 cz. III K. K. — sprawa nieosądzona.
2. Z art. 675 K. K. — w sprawie toczy się śledztwo.
3. Z art. 2 p. 1 K. K. i art. 51 i 263 cz. I p .1 K. K.
4. Z art. 636 K. K. (art. 288, 290 § 1 i 2 w związku z art. 292 K. K.).
5. Z art. 262 i 187 K. K. — w sprawie toczy się śledztwo.
6. Z art. 262[2] K. K. — zapadł wyrok uniewinniający.
7. Z art. 262 K. K.
8. Z zarzutu przywłaszczenia funduszów masy upadłości.
9. Z zarzutu przekroczenia przez syndyka masy upadłości obowiązujących przepisów.

W dwóch ostatnich wypadkach, w wyniku przeprowadzonych przez Urząd Prokuratorski dochodzeń, względem tych adwokatów został zastosowany areszt.

W sprawach, wymienionych pod pp. 1, 5, 8 i 9 Rada Adwokacka, stosownie do art. 27 Statutu Tymcz. Palestry postanowiła zawiesić oskarżonych adwokatów w czynnościach zawodowych na czas trwania procesu pod skutkami §§ 37, 39, 40 i 41 Regulaminu Rad Adwokcakich.

W pozostałych sprawach Rada Adwokacka poprzestała na przyjęciu odnośnych doniesień do wiadomości.

3. Czuwanie nad wykonywaniem przez członków Izby obowiązków obrończych i przestrzeganiem zasad etyki zawodowej.

A. DANE STATYSTYCZNE.

Ogólna liczba doniesień Sądów i Urzędów oraz skarg osób prywatnych i adwokatów w porównaniu do lat poprzednich wyraża się w cyfrach następujących.

Wpływ skarg.

Wpłynęło	1928/29	1929/30	1930/31	1931/32	Okr. Spr. 1932
doniesień sądów i urzędów .	46	37	71	64	47
skarg osób prywatnych . . .	161	203	262	349	269
skarg adwokatów	28	22	32	38	37
z inicjatywy organów korporacyjnych	—	—	—	—	8
Ogółem . .	235	262	365	451	361

Liczba spraw, które Rada Adwokacka miała do rozstrzygnięcia w okresie sprawozdawczym.

Powód wszczęcia sprawy	Sprawy nowe (wynikłe w okresie od 1.III.1932 r. do 1.XI.1932 r.	Sprawy dawniejsze (nierozstrzygnięte w poprzednim okresie sprawozd.)	Razem
Doniesicnie sądów i urzędów .	47	47	94
Skargi osób prywatnych	269	165	434
Skargi adwokatów lub apl. adw.	37	16	53
Z inicjatywy Rady Rady Adw.	8	4	12
Naskutek wniosku Rady Adw. w Wilnie	—	1	1
Naskutek wniosku Rady Adw. w Lublinie	—	1	1
Razem . . .	361	234	595

[1]) Cyfry w r. 1928/29 dotyczą okresu od 1.III.1928 do 15.II.1929 r.
„ „ „ 1929/30 „ „ „ 15.II.1929 „ 15.II.1930 r.
„ „ „ 1930/31 „ „ „ 15.II.1930 „ 1.III.1931 r.
„ „ „ 1931/32 „ „ „ 1.III.1931 „ 1.III.1932 r.
„ w okr. spr. 1932 „ „ „ 1.III.1932 „ 1.X. 1932 r.

Liczba spraw rozstrzygniętych i sposoby ich rozstrzygnięcia:

Powód wniesienia sprawy	Umorzono	pozostawiono bez uwzględnienia	Wytknięto w decyzji niewłaściwość postępowania	Przekazano Sądowi Dyscyplinarnemu	Ogółem rozstrzygnięto	Pozostało do rozstrzygnięcia
Doniesienie sądów i urzędów	2	14	8	33	54	38
Skargi osób prywatnych . .	24	148	4	95	247	163
Skargi adwokatów	2	9	5	16	30	21
Inicjatywa Org. Korp. . . .	1	2	—	4	6	5
Z wniosku Rad Adwokackiej w Lublinie i Wilnie . .	—	1	—	1	2	--
Razem . .	29	174	17	148	339	227

Znaczna liczba spraw nierozstrzygniętych w okresie sprawozdawczym wynika z przyczyn, które również wskazane były w sprawozdaniach za lata ubiegłe, a mianowicie: dużo spraw wpłynęło dopiero niedawno, wiele spraw oczekuje na wyjaśnienia, zażądane od adwokatów w trybie § 28 Regulaminu Rad Adwokackich; wreszcie pewne zaległości spowodowane są nawałem prac w Radzie Adwokackiej.

W porównaniu z latami ubiegłemi obraz działalności Rady Adwokackiej w okresie sprawozdawczym przedstawia się cyfrowo w sposób następujący:

Okres sprawozdawczy	Było do załatwienia spraw			Rozstrzygnięto spraw	Pozostało do rozstrzygnięcia spraw
	pozost. z okresu poprzedniego	wynikł. w danym okresie	Ogółem		
1927/28	64	211	275	195	80
1928/29	80	235	315	234	81
1929/30	81	262	356	234	122
1930/31	122	372	494	321	173
1931/32	173	467	640	406	234
1932 (1.III - 1.XI)	234	361	595	368	227

B. POWODY INTERWENCJI RADY ADWOKACKIEJ.

Doniesienia urzędowe. Doniesienia urzędowe, które wpłynęły w okresie sprawozdawczym, dotyczyły 46 adwokatów i 1 aplikanta adwokackiego. Doniesienia te pochodziły od instytucyj następujących:

Od Sądów:		Od Urzędów:	
Sąd Apelacyjny w Warszawie	1	Urzędy Prokuratorskie:	
Sądy Okręgowe:		w Warszawie	5
w Warszawie	14	„ Łodzi	1
„ Białymstoku	2	„ Siedlcach	1
„ Łodzi	4	„ Suwałkach	1
„ Piotrkowie	1	Kasa Chorych w Łodzi	1
„ Płocku	2	„ „ „ Częstochowie	1
„ Siedlcach	1	Komenda Policji Państwowej	1
„ Włocławku	1	Magistrat m. Siedlec	1
Sądy Grodzkie:		Ministerstwo Skarbu	1
w Warszawie	1	Minister. Spraw Zagranicznych	1
„ Sosnowcu	1	„ Wyzn. Religijnych	1
„ Żyrardowie	1	Prezydent m. Warszawy	1
Sąd Pracy Warszawa II.	1	Wydz. Pow. Sejm. Bialskiego	1
Razem	30	Razem	16

Powyższe doniesienia zawierały między innemi następujące zarzuty:

d o n i e s i e n i a s ą d o w e: skarga na bezczynność kuratora; niestawienie się obrońcy z urzędu na rozprawę karną (w 3 wypadkach); zaniedbywanie obowiązków syndyka; uchybienie obowiązkom zawodowym; nadużycie wolności słowa (w 5 wypadkach); uchybienie obowiązkom obrońcy; postępowanie nielicujące z godnością adwokata (w 4 wypadkach); uchybienie powadze Sądu; nietaktowne zwracanie się do władz sądowych; utrudnienie prowadzenia rozprawy przez przerywanie sędziemu i świadkom; niewłaściwe zachowanie się w kancelarji Sądu; pomimo wielokrotnych ponagleń niezakończenie czynności syndyka; niewłaściwe odezwanie się o Sądzie i obraza urzędników sądowych;

d o n i e s i e n i a p r o k u r a t o r s k i e: utrzymywanie

przez adwokata kontaktu z osobą, zajmującą się prowadzeniem spraw osób trzecich, a nie należącą do palestry; uchybienie obowiązkom zawodowym; przywłaszczenie pieniędzy; nadużycie wolności słowa; uczynienie w apelacji zarzutu sędziemu; dostarczenie listu z pominięciem cenzury więziennej;

d o n i e s i e n i a r ó ż n y c h u r z ę d ó w: nieudzielenie wyczerpujących wyjaśnień w sprawach; niewłaściwe wyrażanie się w podaniu; lekceważenie obowiązków zawodowych.

Skargi prywatne (klijentów) zawierały między innemi zarzuty następujące: umyślne przewlekanie przez adwokata likwidacji dla osiągnięcia osobistych korzyści; niestawienie się na rozprawę, pomimo otrzymania honorarjum; niewniesienie skargi apelacyjnej; opieszałość w prowadzeniu sprawy; działanie na niekorzyść klijenta; niewypłacenie pieniędzy zainkasowanych z weksli; niewytoczenie powództwa, pomimo otrzymania zaliczki na koszta i honorarjum; nieodpowiadanie na listy; nietaktowne zachowanie się w czasie sporządzania spisu inwentarza i użycie siły fizycznej przy wykonywaniu czynności zawodowych; nieracjonalna gospodarka adwokata jako sekwestratora; nieregulowanie zobowiązań wekslowych; zaniedbanie powierzonej sprawy i wyłudzenie pieniędzy na rzekome koszta postępowania w sprawie; współpraca z biurem próśb; niezgodne z prawdą zawiadomienie klijenta o wyniku sprawy i dopuszczenia do uprawomocnienia się wyroku niekorzystnego dla klijenta i t. p.

Od decyzyj, oddalających skargi, jako bezzasadne, wpłynęło w okresie sprawozdawczym 46 skarg apelacyjnych do Naczelnej Rady Adwokackiej. Z tej liczby Naczelna Rada Adwokacka w 28 sprawach pozostawiła skargi apelacyjne bez uwzględnienia; w jednej sprawie zaskarżoną decyzję uchyliła, polecając przekazać sprawę Sądowi Dyscyplinarnemu. W 16 sprawach Rada Adwokacka o rozstrzygnięciu skarg apelacyjnych nie została jeszcze powiadomiona.

W jednej sprawie skarga apelacyjna została zwrócona, jako wniesiona po terminie.

Skargi adwokatów: zawierały zarzuty: przyjęcie sprawy klijenta bez uprzedniego porozumienia się z poprzednim obrońcą — adwokatem; uchybienie przeciwko godności stanu; zgłoszenie powództwa wzajemnego przeciwko adwokatowi bez uprzedniego zezwolenia Rady Adwokackiej; obraza osobista i inne.

C. ORZECZNICTWO RADY ADWOKACKIEJ W ZAKRESIE OBOWIĄZKÓW OBROŃCZYCH I ETYKI ZAWODOWEJ [1]).

a) Zakres kontroli władzy korporacyjnej.

(art 38 statutu)

Czynności adwokata, jako sekwestratora. Celowość zarządzeń adwokata, działającego w charakterze sekwestratora, ulega kontroli Sądu, który go mianował, nie zaś władz korporacyjnych adwokatury, które władne są interwenjować tylko w razie zarzutów, dotyczących czynów adwokata - sekwestratora, sprzecznych z etyką zawodową i godnością stanu adwokackiego, jak to Rada Adwokacka wyjaśniła w zasadniczej swej decyzji z dn. 2 czerwca 1931 r. prot. 8/533 § 18. (Decyzja z dn. 7 czerwca 1932 r. prot. 9/576 § 27).

Zakres ingerencji Rady Adwokackiej z art. 24 Stat. tymcz. P. P. P. Rada Adwokacka niejednokrotnie ustaliła, że zgodnie z art. 24 Statutu tymcz. P. P. P., nie jest powołana do udzielania adwokatowi w poszczególnych wypadkach wskazówek lub porad, jak ma postępować, i udzielać opinji co do zagadnień prawa materjalnego, czy proceduralnego (decyzja z dn. 4 kwietnia 1931 r. prot. Nr. 2/527 § 13), zwłaszcza, gdy kwestja, poruszona przez adwokata, była już przedmiotem decyzji Sądu; Rada Adwokacka w żadnym razie nie jest kompetentna do sprawdzania słuszności i zasadności opinji Urzędu Prokuratorskiego lub decyzji Sądu. (Decyzja z dn. 12 kwietnia 1932 r. prot. 2/563 § 50).

---

[1]) Patrz Sprawozdanie Rady Adwokackiej za r. 1930/31 str. 33 i nast. i za r. 1931/32 str. 35 nast.

Powoływanie dowodów. Powoływanie dowodów w sprawie musi być pozostawione do uznania obrońcy i li tylko zaniedbanie pod tym względem, bądź rażąca nieudolność obrońcy skutkować może represję dyscyplinarną. (Decyzja z dn. 13 września 1932 r. prot. 14/581 § 9).

Ingerencja władz korporacyjnych poza sferą działalności zawodowej adwokata. Rada Adwokacka ingeruje poza sferą działalności zawodowej adwokatów, dotyczącej stosunków prywatno-prawnej natury, gdy niezależnie od zobowiązania adwokata istniały momenty natury honorowej lub moralnej. (Decyzja z dn. 21 czerwca 1932 r. prot. 11/578 § 53).

b) Wolność słowa i pisma.

(art. 9 statutu)

Nie wyklucza odpowiedzialności adwokata za nadużycie wolności słowa i pisma powołanie się przy wypowiedzeniu o kimś ujemnej opinji na to, iż takie jest zdanie jego klijenta. (Decyzja z dn. 10 maja 1932 r. prot. 5/572 § 25).

c) Stosunek do władz korporacyjnych.

Jednym z najistotniejszych warunków współżycia korporacyjnego wogóle jest lojalne ustosunkowanie się członków każdej korporacji do swych władz korporacyjnych; najważniejszym przejawem tego ustosunkowania się jest lojalne podporządkowanie się zarządzeniom tychże władz, mającym na celu uregulowanie współżycia korporacyjnego, zgodnie z wymaganiami godności korporacji, ten kardynalny warunek tembardziej stosuje się do korporacji adwokackiej, złożonej z prawników, a więc w pierwszym rzędzie obrońców ładu i porządku. Wprawdzie każdemu członkowi korporacji służy prawo krykyki zarządzeń władz korporacyjnych, jednak krytyka taka ujęta być musi we właściwą formę. Członek korporacji adwokackiej, niezadowolony z jakiegokolwiek zarządzenia swej władzy, ma

możność albo interpelowania w tej mierze Rady Adwokackiej lub jej prawnego przedstawiciela Dziekana lub też udania się ze skargą do wyższej instancji. Natomiast wszelki inny sposób krytykowania zarządzeń władz korporacyjnych, a w szczególności przeciwstawianie się wykonaniu ich przez funkcjonarjuszów Rady, a przytem w formie ostrej, nadającej tej krytyce pozory gorszącego incydentu, jest niedopuszczalne, gdyż wprowadza do stosunków korporacyjnych zamęt i tem samem uchybia godności stanu. (Decyzja z dn. 27 maja 1932 r. prot. Nr. 7/574 § 17).

d) Stosunek do kolegów.

Przyjmowanie spraw, prowadzonych poprzednio przez kolegę. Aczkolwiek w wypadku uczestniczenia w procesie w charakterze pozwanego, bądź powoda kilku osób, jednakowo w wyniku sprawy zainteresowanych, z których nie wszystkie ustanowiły pełnomocnika, możliwe jest nadużycie, polegające na tem, że osoby owe kolejno powierzać będą obronę praw swych coraz to innym adwokatom, bez uprzedniego rozliczenia się z poprzednim obrońcą, to jednak niemożność przyjęcia przez adwokata obrony osoby, która dotychczas obrońcy nie miała, ze względu na to, że ktoś inny nie uiścił honorarjum swemu pełnomocnikowi, mogłaby doprowadzać do uniemożliwienia obrony osobie, która żadnej winy nie popełniła. Ze względu na ewentualność powyższą adwokat w tym tylko wypadku niema prawa przyjąć obrony, gdy czynności poprzedniego pełnomocnika formalnie uwidocznione są w aktach sprawy. W każdym razie nie wolno uzależniać przyjęcia przez kolegę obrony od uiszczenia przez jego mocodawcę honorarjum adwokatowi za prowadzenie innych spraw. (Decyzja z dn. 26 kwietnia 1932 r. prot. 4/571 § 2).

Przyjmując sprawę bez sprawdzenia w aktach sprawy, czy uprzednio obrona nie była powierzona innemu adwokatowi, adwokat działał lekkomyślnie. (Decyzja z dn. 10.V 1932 r. prot. 5/572 § 30).

Zgłoszenie powództwa wzajemnego przez adwokata przeciwko adwokatowi, który wytoczył powództwo główne, nie wymaga uprzedniego zezwolenia Rady Adwokackiej. (Decyzja z dn. 27 września 1932 r. prot. 16/583 § 45).

e) Obrona z urzędu.

Obowiązek obrońcy z urzędu niezwłocznego zbadania stanu sprawy i ustalenia terminu rozprawy. Adwokat, wyznaczony zastępcą z urzędu, ma obowiązek dokonać wszelkich czynności, które są niezbędne dla przeprowadzenia należytej obrony interesów strony. Pierwszym takim obowiązkiem jest zbadanie stanu, w jakim znajduje się powierzona jego pieczy sprawa, co, oczywiście, daje mu możność sprawdzenia terminu rozprawy. Do dnia 1 kwietnia 1932 r., to jest do daty, od której obowiązuje ustawa z dnia 25 lutego 1932 r. o zmianie ustawy z dn. 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. 2432 poz. 186), wyznaczony przez Radę Adwokacką zastępca z urzędu mógł być dopuszczony do zastępowania strony przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym po złożeniu pełnomocnictwa, a dopiero na mocy wymienionej ustawy stan rzeczy zmienił się o tyle, że samo ustanowienie adwokata z urzędu ma już znaczenie pełnomocnictwa procesowego; zatem pod rządem ustawy, która obowiązywała we wrześniu 1931 r., mianowany zastępcą z urzędu adwokat winien był poinformować stronę, że niezbędnem jest udzielenie mu pełnomocnictwa, bez którego nie mógłby zastępować jej na rozprawie, przyczem winien był zarówno tę czynność, jak też zbadanie stanu sprawy podjąć niezwłocznie po otrzymaniu nominacji, zupełnie niezależnie od tego, czy Rada Adwokacka ze swej strony po-

wiadomiła stronę o mianowaniu dla niej zastępcy z urzędu oraz również niezależnie od tego, czy Rada Adwokacka, wiedząc o terminie rozprawy, powiadomiła go o tem, czy też uznała to za zbędne. (Decyzja z dn. 26 kwietnia 1932 roku prot. 4/571 § 14).

f) Adwokat, jako świadek.

Adwokat-obrońca w sprawie, jako świadek w tejże sprawie. Na tle konkretnego wypadku Rada Adwokacka rozważała zagadnienie, czy adwokat, na którego, jako na świadka w procesie cywilnym powołał się powód, może przyjąć pełnomocnictwo do prowadzenia tejże sprawy w imieniu pozwanego.

Aczkolwiek ustawowe przeszkody ku temu na terenie b. Królestwa Kongresowego nie zachodzą, to jednak, rozpatrując kwestję pod kątem widzenia obowiązków zawodowych oraz powagi i godności stanu, Rada Adwokacka doszła do wniosku, że przyjęcie przez adwokata pełnomocnictwa w warunkach omawianych — jest niedopuszczalne.

Obowiązek zawodu wymaga, by adwokat przy prowadzeniu sprawy wyczerpał wszystkie środki obrony dopuszczalne w granicach prawa i obowiązków zawodowych, etyki i godności stanu, a tem samem, by nie stawiał się w sytuacji, w której wzgląd na jego własną osobę może utrudnić mu obronę praw klijenta. Taka sytuacja może łatwo wyniknąć, gdy adwokat będąc pełnomocnikiem w procesie, jest jednocześnie w tymże procesie świadkiem. Adwokat, będąc badanym w charakterze świadka, jest narażony na krytykę swych zeznań, jak każdy inny świadek, co może mu odebrać niezależność obrony w tymże procesie; grozi to zabarwieniem roli jego, jako obrońcy, nadmiernym subjektywizmem, może nawet w pewnych wypadkach, wprowadzić go w niepożądany stan afektu, wywołanego atakiem na jego osobę; wszystko to w konsekwencji może się odbić szkodliwie na obronie interesów klijenta, a wtedy obowiązek adwokata należycie wypełniony nie zostanie. Ponadto sytuacja powyższa może ujmę przynieść powadze i godności stanu; skoro bowiem adwokat

spotyka się z krytyką swych zeznań, złożonych w charakterze świadka, — oddzielenie jego roli jako świadka od roli jego jako adwokata — pełnomocnika w procesie jest bardzo trudne, jeżeli wręcz niemożliwe, — to wytwarzanie takiej sytuacji, w której osoba adwokata, będącego pełnomocnikiem w sprawie i badanego w tymże procesie w charakterze świadka, jest narażona na krytykę ustawowo w procesie dopuszczalną i najczęściej nieuniknioną, choćby za czyny nie mające związku z wykonywaniem zawodu obrończego, godzi istotnie w powagę i godność stanu.

Gdy zaś obowiązkiem adwokata jest unikać sytuacyj, w których godność i powaga stanu oraz wykonanie obowiązków zawodu na ujmę narażone być mogą, to tem samem należy dać negatywną odpowiedź na postawione na wstępie pytanie.

Okoliczność, że adwokat jest stałym doradcą prawnym pozwanego nie może mieć wpływu na omawianą kwestję, bowiem, jak z powyższych rozważań wynika, decydują tu względy, które w jednakowym stopniu istnieją zarówno, gdy adwokat jest stałym doradcą, jak również wtedy, gdy zwrócono się do niego dorywczo.

Z drugiej strony jednak, ponieważ powołanie adwokata na świadka może być w pewnych wypadkach bądź zbędne, bądź też może być podyktowane nie istotną potrzebą procesu, lecz ubocznemi względami, a wtedy uniemożliwienie adwokatowi przyjęcia obrony w procesie szkodziłoby jego prawom, a nawet mogłoby być niekiedy szkodliwe dla klijenta, przeto, w celu zapobieżenia takim wypadkom, *adwokat wytaczający powództwo winien przed powołaniem adwokata na świadka porozumieć się z tymże adwokatem w celu wyjaśnienia, czy zachodzi istotnie tego potrzeba i czy dowód ten nie mógłby być zastąpiony przez inny. Zaniechanie wykonania tego obowiązku jest wykroczeniem przeciwko godności stanu*

i zasadom współżycia korporacyjnego. (Decyzja z dn. 4 października 1932 r. prot. 17/584 § 22).

g) Adwokat, jako depozytarjusz.

Warunki dopuszczalności. Przyjmowanie jakichkolwiek depozytów od klijentów nie wchodzi w zakres czynności zawodowych adwokata i dlatego w zasadzie adwokat winien tego unikać, podejmując się roli depozytarjusza tylko w wyjątkowych wypadkach podyktowanych szczególnemi względami. Skoro względy takie istotnie zachodzą i skutkiem tego adwokat przyjął skład, winien wykonać swe zadanie ściśle według woli stron, wyrażonej przy składaniu depozytu, zachowując w tym względzie jaknajdalej idącą ostrożność; jeżeli strony instrukcji swej co do dalszego postępowania z depozytem nadają formę pisma, doręczonego adwokatowi - depozytarjuszowi, od którego nie żądają pokwitowania, darząc go zaufaniem z uwagi na jego stanowisko, to tem samem godzą się, by adwokat był jedynym komentatorem i wykonawcą ich woli w zakresie objętym instrukcją. W tych warunkach żądanie jednej ze stron wydania jej odpisu pisma, złożonego adwokatowi - depozytarjuszowi w celu zużytkowania go jest zaprzeczeniem uprzednio wyrażonej woli, a wykonanie tego żądania przez adwokata nietylko nie jest jego obowiązkiem, lecz przeciwnie stanowićby mogło nadużycie pokładanego w nim zaufania. (Decyzja z dn. 20 września 1932 r. prot. 15/582 § 70).

h) Różne kwestje.

Zakres uprawnień obrońcy w sprawach karnych. Sąd Okręgowy prowincjonalny zawiadomił Radę Adwokacką że według wyciągu z protokułu posiedzenia sądowego na sesji karnej wyjazdowej tegoż Sądu na zapytanie przewodniczącego, czy stronom jest znane zeznanie jednego ze świadków, adwokat obrońca oskarżonego oświadczył, że zeznanie to nie jest mu znane, wobec czego przewodniczący zwrócił adwokatowi uwagę, jakiem prawem przystępuje do obrony swego klijenta

nie znając akt sprawy. Rada Adwokacka, zważywszy, że przewodniczący Sądu, zapytując obrońcę, czy znane mu jest zeznanie świadka, dopuszczał obie możliwości, że obrońca ma prawo żądać odczytania zeznań świadka, a sposobem do tego prowadzącym może być oświadczenie obrońcy, że zeznanie świadka nie jest mu znane, że tego rodzaju oświadczenie obrońcy nie może uzasadniać wątpliwości, czy miał on prawo przystąpić do obrony, — nie znalazła podstaw do wszczęcia przeciwko adwokatowi postępowania dyscyplinarnego. (Decyzja z dn. 12 kwietnia 1932 r. prot. 2/569 § 36)

Nie można się dopatrzyć żadnej winy adwokata w tem, że bronił swego klijenta wbrew interesom drugiego współoskarżonego, starając się o jego uniewinnienie, a nie godząc się z wnioskiem współoskarżonego o umorzeniu sprawy. (Decyzja z dn. 28 czerwca 1932 r. prot. 12/579 § 36).

Obowiązki adwokatów przy prowadzeniu spraw klijentów zagranicznych. Tembardziej, mając do czynienia z klijentem zagranicznym, nieobeznanym z przepisami prawnemi obowiązującemi w Państwie Polskiem, adwokat powinien udzielać swemu mocodawcy wyczerpujących wyjaśnień natury prawnej, — w konkretnym wypadku winien poinformować klijenta o ograniczonym zakresie działalności adwokata przy czynnościach egzekucyjnych. (Decyzja z dn. 24 maja 1932 r. prot. 7/574 § 35).

Wykonywanie w jednej sprawie przez jedną osobę funkcyj sędziego śledczego i obrońcy, jako dwóch odrębnych czynników wymiaru sprawiedliwości jest niedopuszczalne; na zmianę zasadniczego w tej kwestji stanowiska nie może mieć wpływu okoliczność, iż upłynął już dłuższy okres czasu od ostatniej czynności sędziego śledczego w danej sprawie, jak również jest bez znaczenia zakres czynności dokonanych przez tegoż sędziego. (Decyzja z dn. 4 października 1932 r. prot. 17/584 § 30).

4. Działalność Sądu Dyscyplinarnego.

A. DANE STATYSTYCZNE.

Liczba spraw do osądzenia. W okresie sprawozdawczym zasięg spraw Sądu Dyscyplinarnego wyrażał się w następujących cyfrach:

Liczba przekazanych spraw	
W wykonaniu uchwał Naczelnej Rady Adwokackiej . .	3
Wszczętych przez Radę Adwokacką	5
„ wskutek odniesień Sądów i Urzędów . . .	32
„ „ skarg osób prywatnybh	95
„ „ „ adwokatów	16
Spraw nieosądzonych z poprzedniego okresu pozostało .	61
Ogółem Sąd Dyscyplinarny miał do osądzenia	212 spraw

Posiedzenia. Sąd Dyscyplinarny w roku sprawozdawczych odbył 20 posiedzeń sądowych, których wokanda obejmowała ogółem 127 spraw.

Z udziałem Prokuratora rozprawy toczyły się w 16 sprawach.

Sąd Dyscyplinarny nadto odbył 6 posiedzeń gospodarczych, na których załatwił szereg kwestyj incydentalnych.

Liczba spraw załatwionych. Z ogólnej liczby 212 spraw, które Sąd Dyscyplinarny Rady Adwokackiej miał do osądzenia:

a) umorzono 4
b) osądzono . . . . 80[1])
c) pozostało nierozstrzygniętych 128

---

[1]) W jednej sprawie zapadły dwa wyroki skazujące, dotyczące dwóch adwokatów.

Wyroki. W 80 sprawach osądzonych zapadło ogółem:

a) wyroków uniewinniających 22
b) wyroków skazujących . . . . 59[1])

Wyroki skazujące w dwóch wypadkach dotyczyły aplikantów adwokackich, pozostałe — adwokatów.

Wymiar kar. Ogólny obraz cyfrowy wymiaru kar w 59 wyrokach skazujących daje poniższa tablica:

Rodzaj kary	Ile razy zastosowany
Przestroga	23
Napomnienie	14
Nagana	14
Zawieszenie w czynnościach zawodowych: na 1 miesiąc .	2
„ „ „ „ „ 3 miesiące .	3
Wykreślenie z listy adwokatów	2
Przedłużenie aplikacji adwokackiej o 4 miesiące	1
Razem . .	59

Prawomocność wyroków. Z ogólnej liczby wyroków:

a)	uniewinniających	22	prawomocnych jest 8,	nieprawomoc. 14
b)	skazujących na przestrogę .	23	„ „ 7	„ 16
c)	„ „ napomnienie	14	„ „ 7	„ 7
d)	„ „ naganę . .	14	„ „ 6	„ 8
e)	„ „ zawieszenie	5	„ „ —	„ 5
f)	„ „ wykreślenie	2	„ „ 1	„ 1
g)	„ „ przedł. apl. adw.	1	„ „ —	„ 1

Skarg apelacyjnych na powyższe wyroki wpłynęło 11; jedną skargę apelacyjną zwrócono, jako wniesioną po terminie ustawowym; pozostałe — dotąd nierozstrzygnięte.

---

[1]) W jednej sprawie zapadły dwa wyroki skazujące, dotyczące dwóch adwokatów.

Ruch spraw.

Okres sprawozdawczy	Było do załatwienia spraw			Załatwiono			Pozostało do załatwienia
	dawnych	nowych	**ogółem**	umorz.	osądz.	**ogółem**	
1925/26	18	65	83	9	54	63	20
1926/27	20	63	83	7	56	63	20
1927/28	20	56	76	5	46	51	25
1928/29	25	66	91	2	49	51	40
1929/30	40	58	98	3	67	70	28
1930/31	28	109	137	1	85	86	51
1931/32	51	141	192	9	122	131	61
1932 od 1. III do 1. XI	61	151	212	4	80	84	128

Wymiar kary.

Okres sprawozdawczy	Wydano wyroków								Ogółem
	Ogółem	Uniewinniających	przestroga	napomnnienie	nagana	zawieszenie w czynnościach	wykreślenie z listy adwok.	przedłużenie apl. adw.	
1925/26	55	27	14	4	5	5	—	—	28
1926/27	56	23	11	7	7	7	1	—	33
1927/28	46	15	10	4	9	6	2	—	31
1928/29	49	13	13	10	7	5	—	1	36
1929/30	67	19	16	15	11	2	2	2	48
1930/31	87	25	20	16	13	9	2	2	62
1931/32	203	50	65	55	21	9	2	1	153
1932/od 1.III - 1.XI	81	22	22	14	14	5	2	1	59

B. ORZECZNICTWO [1]).

Wolność słowa. 1. Jednym z kardynalnych obowiązków każdego obywatela, a tembardziej obywatela, piastującego zaszczytną godność adwokata, jest poszanowanie władz. To poszanowanie władz w szczególności musi mieć zastosowanie do władz wymiaru sprawiedliwości, którego adwokatura jest ważnym spółczynnikiem. To poszanowanie z natury wyklucza wszelkie lekceważące odzywanie się o tych władzach, czy to w słowie, czy też w piśmie. Zwroty użyte przez adwokata do więźnia, zawierające (pod adresem sądu) wyrażenia „absurdalność", „wydobędziemy pana z opresji" należy uznać za wysoce lekceważące i pociągające w skutkach surową represję dyscyplinarną. (Nr. D. 59/31).

Stosunek do władz korporacyjnych. 2. Wszelkie zarzuty natury formalnej przeciwko prowadzeniu obrad przez przewodniczącego może zgłosić zawsze uczestnik zrgomadzenia, lecz jedynie w postaci wniosku formalnego i zgodnie z obowiązującym regulaminem Walnych Zgromadzeń. Tembardziej niedopuszczalnem jest użycie w takim wypadku ostrej formy zwłaszcza na Walnem Zgromadzeniu Izby Adwokackiej przez adwokata, który zawsze i wszędzie winien strzec powagi i godności stanu. (Nr. D. 24/29).

Obowiązki obrończe. 3. Zerwanie stosunków osobistych nie zwalnia adwokata od obowiązku porozumiewania się z ustanowionymi w sprawie obrońcami, gdy tego wymagają interesy klijenta i okoliczności procesu. (Nr. D. 153/32).

4. Adwokat, wysyłając zwykły list z zawiadomieniem o założeniu apelacji, a więc o czynności procesowej, która skutkuje konieczność obrania przez klijenta w siedzibie Sądu Apelacyjnego miejsca zamieszkania pod skutkami

[1]) Patrz Sprawozdanie Rady Adwokackiej za r. 1930/31 str. 55 nast. za r. 1931/32 str. 51 nast., patrz również „Palestra" r. 1932, Nr. 3 — 10 str. 156 — 164.

pozostawienia wezwań na rozprawę w kancelarji Sądu, winien był upewnić się, czy wymieniony list doszedł do rąk klijenta, zwłaszcza, że z późniejszej korespondencji mógł był wywnioskować, że klijent jego o założeniu apelacji nie wiedział. (Nr. D. 140/31).

5. Obecność klijenta na rozprawie nie zwalnia adwokata od obowiązku zawiadomienia klijenta o wyroku, mógł bowiem skarżący nie być obecnym przy ogłaszaniu wyroku, mógł pozatem niedostatecznie treść wyroku zrozumieć; w każdym zaś razie obowiązkiem adwokata było pouczyć swego mocodawcę o terminie zaskarżenia wyroku, który to termin mógł mu być nieznany i zapytać, czy zamierza wyrok ten zaskarżyć. (Nr. D. 129/31).

6. Stwierdzony zarzut mylnego poinformowania klijenta o wysokości kaucji kasacyjnej i terminu jej wpłacenia, dowodzący nieznajomości przepisów U. P. C., należy uznać za poważne uchybienie obowiązkom zawodowym adwokata, wymagające surowej represji dyscyplinarnej. (Nr. D. 96/31).

Stosunek do kolegów. 7. Odezwanie się adwokata, że przeprasza Sąd za kolegę, musi być uznane za niewłaściwe. (Nr. D. 38/30).

Umorzenie postępowania dyscyplinarnego. 8. Sąd Dyscyplinarny ma nie tylko prawo, ale i obowiązek badania zasadności każdego wniosku zgłoszonego na rozprawie, a w tej liczbie wniosku skarżącego o umorzenie postępowania dyscyplinarnego przeciwko adwokatowi. Ta zasada w szczególności winna mieć zastosowanie w przypadku, gdy skarżący zarzuca adwokatowi czyny nielicujące z godnością adwokata. (Nr. D. 186/32).

9. Nie jest dopuszczalne, by adwokat, pozostający pod zarzutem niecałkowitego wypłacenia jakoby zainkasowanej przezeń należności klijenta, godził się na żądanie skarżącego umorzenia postępowania dyscyplinarnego i nie żądał wniknięcia w istotę skargi. (Nr. D. 19/31).

Ocena przez Sąd Dyscyplinarny niezłożenia przez adwokata wyjaśnienia na żądanie Dziekana. 10. Uchylanie się adwokata od złożenia wyjaśnienia na piśmie Sąd Dyscyplinarny może oceniać, w zależności od okoliczności sprawy, nie tylko jako wyraz braku posłuchu w stosunku do zarządzeń władz korporacyjnych, lecz również jako uchylanie się adwokata od odpowiedzi na skargę, zawierającą zarzuty, odpowiadające rzeczywistości. (Nr. D. 186/32).

Obowiązek płacenia podatków i należności. 11. Godność stanu nie dopuszcza, aby adwokat stwarzał pozory jakiejkolwiek fikcji, której celem jest niepłacenie podatków lub chęć uniknięcia zapłaty długów. (Nr. D. 154/32).

Zobowiązania wekslowe. Zaciąganie pożyczek. 12. W wypadku niehonorowania zobowiązań wekslowych przez adwokata władze korporacyjne mają prawo ingerować w szczególności, gdy, niezależnie od zobowiązania wekslowego, w stosunku między adwokatem, a jego wierzycielem istnieją momenty natury moralnej; stosunek każdego pracodawcy do pracownika, obcego w danym środowisku i nieprzygotowanego należycie do obrony swych praw materjalnych, musi zawierać moment opieki moralnej; w rażącej sprzeczności z temi zasadami i godnością stanu jest zaciągnięcie przez adwokata pożyczki od służby domowej, w szczególności, gdy zaciągnięcie pożyczki nastąpiło bez uzasadnionego przeświadczenia o możności uiszczenia długu w terminie. (Nr. D. 171/32).

Reklama. Proponowanie przez adwokata swej pomocy zawodowej. 13. Z godnością i powagą stanu obrończego nie da się pogodzić nie tylko jakiekolwiek narzucanie przez adwokata swej pomocy zawodowej, ale nawet proste proponowanie jej osobom, które się o to do adwokata nie zwracają. W postępowaniu swem adwokat powinien unikać wszelkich posunięć i kroków, któreby mogły stwarzać choćby tylko pozór, że poszukuje klijenteli i z własnej inicjatywy proponuje swe usługi. (Nr. D. 45/30).

Udział kancelarji w sprawie dyscyplinarnej adwokata. 14. Sprawa dyscyplinarna adwokata nie powinna być załatwiana przy udziale jego kancelarji, jak zwykła sprawa powierzona adwokatowi przez osobę trzecią; w żadnym razie nie wolno adwokatowi korzystać z usług swojego sekretarza, kładącego podpis za niepiśmiennego przeciwnika w sprawie dyscyplinarnej. (Nr. D. 19/31).

5. Prowadzenie Listy adwokatów i aplikantów adwokackich.

W tym krótkim okresie sprawozdawczym śmierć zabrała z szeregów Palestry stołecznej 7 kolegów:

Zmarli:

Adwokaci:

1. Bromke Kazimierz (dn. 20 marca 1932 r.).
2. Szymański Józef (dn. 12 czerwca 1932 r.).
3. Plocer Stanisław (dn. 23 czerwca 1932 r.).
4. Bojanowicz Teodor (dn. 28 lipca 1932 r.).
5. Cohn Juljan (dn. 25 sierpnia 1932 r.).
6) Śmiarowski Eugenjusz (dn. 8 października 1932 r.).

Już po zamknięciu okresu sprawozdawczego zmarł kolega Wacław Łabęcki dnia 20 listopada 1932 r.

Z pośród wymienionych:

ś. p. T e o d o r B o j a n o w i c z — adwokat od 1912 r., sędzia pokoju w Sądach Obywatelskich w czasie Wielkiej Wojny, — wielokrotnie wybierany na członka Rady Adwokackiej, ostatnio delegat do Naczelnej Rady Adwokackiej, — brał żywy udział w życiu korporacyjnem, w którem pozyskał serdeczną przyjaźń i powszechny szacunek kolegów. Przez szereg lat pełnił obowiązki członka Komisji Egzaminacyjnej Rady Adwokackiej dla aplikantów adwokackich, prowadził zajęcia praktyczne [1]) z zakresu postępowania cywilnego;

[1]) W seminarjum dla aplikantów adwokackich.

b. p. Juljan Cohn, — adwokat od r. 1905, wybitny cywilista; w r. 1931 wybrany na Delegata do Naczelnej Rady Adwokackiej.

ś. p. Eugenjusz Śmiarowski, wybitny obrońca w sprawach karnych; niemal bezpośrednio po ukończeniu studjów uniwersyteckich w okresie rządów zaborczych członek „Koła obrońców politycznych", sędzia pokoju i członek Wydziału w Sądach Obywatelskich w czasie Wielkiej Wojny, — szef Departmentu Sprawiedliwości Tymczasowej Rady Stanu, w 1919 r. wiceminister sprawiedliwości; w 1920 r. powraca do adwokatury, która wybiera go do Rady Adwokackiej; od 1924 — 1927 r. był posłem na sejm; w 1931 r. wybrany na delegata do Naczelnej Rady Adwokackiej; prócz działalności zawodowej i publicystycznej, oddawał się z zamiłowaniem muzyce.

Aplikant adwokacki:

Banasz Ryszard.

Cześć pamięci Zmarłych Kolegów.

Wykreśleni wskutek niezdolności do pracy zawodowej.

1. Lewestam Henryk (17 maja 1932 r.).
2. Zaleski Stanisław (17 maja 1932 r.).

A. LISTA ADWOKATÓW.

Stan na dzień 1 listopada 1932 r. W dniu 1 listopada 1932 r. lista adwokatów obejmowała ogółem 1521 osób (w czem 68 kobiet).

Wpisy i wykreślenia. Podane niżej tablice obrazują ruch na liście w ciągu okresu sprawozdawczego:

Wpisano	146 osób
Wykreślono	17 „
Przyrost	129 „

Szczegółowe dane co do wpisów i wykreśleń przedstawiają się, jak następuje:

Wpisano na listę.

Po złożeniu egzaminu adwokackiego przed Komisją Rady Adwokackiej w Warszawie	
Aplikantów adwokackich	94 [1]
Bez egzaminów	
adwokatów z innych Izb, podległych Stat. tymcz. P. P. P.	2
b. członka Izby Adwokackiej Warszawskiej	1
b. sędziów sądów powszechnych (Okręg., Grodz. i Powiat.)	40
b. prokuratorów i podprokuratorów	4
b. referendarzy Prokuratorji Generalnej Rz. P.	5
Ogółem . .	52

Wykreślono z listy.

Powód wykreślenia	Ilu adwokatów
Śmierć	7
Niezdolność do pracy	2
Przejście do sądownictwa	2
Własne żądanie	4
Przeniesienie siedziby do innej Izby	1
Przejście do notarjatu	1

Podania o wpis na listę. Prócz aplikantów adwokackich, którzy po ukończeniu aplikacji adwokackiej i złożeniu egzaminu adwokackiego zostali wpisani na listę adwokatów, Rada Adwokacka miała do załatwienia w okresie sprawozdawczym 98 podań o wpis na listę adwokatów, a mianowicie:

pozostało niezałatwionych z okresu poprzedniego . .	8
nowych podań w okresie sprawozdawczym wpłynęło	90
Ogółem było do załatwienia	98

Z powyższej liczby:

Rada Adwokacka załatwiła podań	60
przez petentów wycofano	1
pozostało do załatwienia	37

[1]) W tej liczbie 8 kobiet.

W 60 sprawach załatwionych zapadły decyzje:

postanawiające wpis petenta na listę 56
oddalające podanie 4

W liczbie 56 podań załatwionych trzy decyzje zapadły przed dniem 1 listopada 1932 r., lecz petenci złożyli ślubowanie po dniu 1 listopada 1932 r., wobec czego do ogólnego stanu liczebnego nie zostali wliczeni.

W liczbie 4 decyzyj oddalających w 3-ch wypadkach odmówiono wpisu na listę adwokatów na mocy art. 3 Statutu Tymczasowego Palestry Państwa Polskiego; w jednym wypadku petent został wpisany na listę aplikantów adwokackich i po odbyciu wyznaczonej mu 3-miesięcznej aplikacji, oraz złożeniu egzaminu adwokackiego, został wpisany na listę adwokatów.

B. LISTA APLIKANTÓW.

Stan na dzień 1 listopada 1932 r. W dniu 1 listopada 1932 r. lista aplikantów adwokackich okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie obejmowała ogółem 497 osób, w tej liczbie 73 kobiety.

Wpisy i wykreślenia. Podane niżej tablice ilustrują ruch na liście w ciągu okresu sprawozdawczego.

Wpisano	148 osób
Wykreślono	97 „
Przyrost	51 „

Szczegółowe dane co do wpisów i wykreśleń przedstawiają się, jak następuje:

Wpisano na listę.

Kogo wpisano	Liczba wypadków
b. aplikantów sądowych	146[1])
b. aplikantów adwok. z innej Izby	1
b. sędzia grodzki	1
b. urzędnik państwowy	1

[1]) W tej liczbie 27 kobiet.

Wykreślono z listy.

Powód wykreślenia	Liczba wypadków
Śmierć	1
Wciągnięcie na listę adwokatów .	94[1])
Własne żądanie	1
Przejście do innej Izby	1

Podania o wpis na listę:

W okresie sprawozdawczym wpłynęło podań . . . 134
pozostało niezałatwione z okresu poprzedniego . . 56

Ogółem było do załatwienia . . . 190

Z powyższej liczby Rada Adwokacka załatwiła podań:

przychylnie 147
odmownie[2]) 2

Ogółem 149

pozostało do załatwienia 41

Podane niżej tablice wykazują, w jakiem tempie dopływ nowych aplikantów adwokackich oddziaływa na wzrost liczby adwokatów w Izbie Warszawskiej.

Wpisano na listę.

W okresie sprawozdawczym	Aplikantów adwokackich	A d w o k a t ó w		
		z pośród		Ogółem
		aplik. adw.	innych	
1925/26	74	46	3	49
1926/27	38	47	36	83
1927/28	128	42	44	86
1928/29	181	70	25	95
1929/30	165	121	35	156
1930/31	158	123	37	160
1931/32	177	158	63	221
okr. spr. 1932	148	94	52	146

---

[1]) W tej liczbie 8 kobiet.

[2]) Decyzje odmowne zostały powzięte w jednym wypadku na zasadzie art. 3. Statutu tymczasowego P. P. P. i § 1 Regulaminu Rad. w drugim wypadku na zasadzie art. 5 i 6 przep. przech. do Stat. tymcz. P. P. P.

Wykaz liczebny rozsiedlenia adwokatów i aplikantów adwokackich w obrębie Izby Warszawskiej.

Siedziby Sądu Okręgowego	Inne miasta w okręgu tegoż Sądu	Na 1 marca 1932 r. adwokatów	Na 1 marca 1932 r. apl. adw.	Na 1 listop. 1932 r. adwokatów	Na 1 listop. 1932 r. apl. adw.
Warszawa		845	334	1025	359
	Góra Kalwarja	1	—	1	—
	Grodzisk	2	—	—	—
	Grójec	1	—	1	—
	Łowicz	1	—	2	—
	Mińsk Mazowiecki	—	—	1	—
	Otwock	1	—	3	—
	Skierniewice	1	—	2	1
	Wołomin	—	—	1	—
	Żyrardów	2	1	3	1
Ogółem w okręgu Sądu Okręg. w Warszawie		854	335	1039	361
Białystok		22	2	22	5
	Bielsk Podlaski	1	—	1	—
	Siemiatycze	1	—	2	—
	Sokółka	1	—	2	—
	Szczuczyn Białostocki	—	—	1	—
Ogółem w okręgu Sądu Okręg. w Białymstoku		25	2	28	5
Kalisz		20	4	25	5
	Koło	3	—	3	1
	Konin	1	—	2	1
	Sieradz	—	—	1	—
	Słupca	—	—	1	—
	Wieluń	2	—	2	—
	Zduńska Wola	—	—	1	—
Ogółem w okręgu Sądu Okręg. w Kaliszu		26	4	35	7
Łomża		8	1	11	—
	Czyżew	1	—	2	—
	Grajewo	1	—	1	—
	Kolno	1	—	—	—
	Ostrołęka	1	—	2	—
	Ostrów Łomżyński	1	—	2	—
Ogółem w okręgu Sądu Okręg. w Łomży		13	1	18	—
Łódź		130	58	185	79
	Brzeziny	—	—	1	—
	Łęczyca	—	—	2	—
	Łask	—	—	1	—
	Ozorków	—	—	1	—
	Pabjanice	2	3	1	2
	Zgierz	—	—	1	—
Ogółem w okręgu Sądu Okręg. w Łodzi		132	61	192	81

Siedziby Sądu Okręgowego	Inne miasta w okręgu tegoż Sądu	Na 1 marca 1932 r.		Na 1 listop. 1932 r.	
		adwokatów	apl. adw.	adwokatów	apl. adw.
Mława		5	4	7	1
	Ciechanów	1	—	1	—
	Nasielsk.	1	—	1	—
	Pułtusk	1	2	2	—
	Przasnysz	—	—	2	—
Ogółem w okręgu Sądu Okręg. w Mławie		8	6	13	1
Piotrków		17	3	15	7
	Bełchatów	1	—	1	—
	Częstochowa	20	5	26	7
	Radomsko	3	—	4	—
	Rawa Mazowiecka . .	2	—	3	—
	Tomaszów Mazowiecki	2	1	2	1
Ogółem w okręgu Sądu Okręg. w Piotrkowie		45	9	51	15
Płock		10	1	13	1
	Gostynin	1	—	2	1
	Płońsk	1	—	3	—
	Gąbin	1	—	—	—
	Rybin	1	—	2	—
	Sierpc	1	—	2	—
Ogółem w okręgu Sądu Okręg. w Płocku		15	1	22	2
Siedlce		11	3	14	4
	Biała Podlaska . . .	9	2	6	—
	Garwolin	2	—	2	—
	Łuków Siedlecki . . .	—	—	1	—
	Międzyrzec	—	—	1	—
	Radzyn	1	—	2	—
	Sokołów Podlaski . .	1	—	2	—
	Sokoły	—	—	1	—
	Węgrów	—	—	1	—
Ogółem w okręgu Sądu Okręg. w Siedlcach		24	5	30	4
Sosnowiec		24	3	32	13
	Będzin	6	2	9	2
	Czeladź	—	—	1	—
	Dąbrowa Górnicza . .	2	2	5	2
	Olkusz	3	—	4	1
	Zawiercie	3	—	6	—
Ogółem z okręgu Sądu Okręg. w Sosnowcu		38	7	57	18
Suwałki		2	1	3	—
	Augustów	1	—	3	—
Ogółem w okręgu Sądu Okręg. w Suwałkach		3	1	6	—
Włocławek		14	4	17	2
	Aleksandrów Kujawski	—	—	3	—
	Chodecz	—	—	1	—
	Kutno	4	—	4	—
	Lipno	3	—	4	—
	Radziejów Kujawski .	1	—	1	—
Ogółem w okręgu Sądu Okręg. we Włocławku		22	4	30	2

C. ROZSIEDLENIE ADWOKATÓW I APLIKANTÓW ADWOKACKICH.

Stan obecny. Tablica, zamieszczona na str. 47 i 48 przedstawia obraz cyfrowy rozsiedlenia członków Izby w poszczególnych miejscowościach jej okręgu na dz. 1 listopada 1932 r. w porównaniu z danemi na dzień 1 marca 1932 r.

Ogólny stan rozsiedlenia w dniu 1 listopada 1932 r. daje tablica poniższa:

OGÓŁEM Adwokatów . . 1521 Aplik. adwok. . 496	W Warszawie	na prowincji	Rozsiedlenie na prowincji: Łódź	inne siedziby Sąd. Okr.	pozostałe miejscowości
adwokatów	1025	406	185	159	62
aplik. adwok.	359	137	79	38	20

Wybór siedziby przez adwokatów. Z ogólnej liczby adwokatów, wpisanych na listę w okresie sprawozdawczym, obrało siedzibę:

Gdzie	1927/28 rok	1928/29 rok	1929/30 rok	1930/31 rok	1931/32 rok	1/III. 32 — 1/XI. 32 Ogółem	1/III. 32 — 1/XI. 32 W tem kobiet
w Warszawie	64	63	117	94	192	93	7
na prowincji	22	32	39	66	92	53	1

Z ogólnej liczby 53 adwokatów, wpisanych w okresie sprawozdawczym na listę z siedzibą na prowincji, na poszczególne miasta przypada:

Siedziby Sądów Okręgowych		Inne miasta	
Łódz	19	Aleksandrów . .	1
		Augustów . . .	1
		Będzin	1
Kalisz	3	Ciechanów . . .	1
		Czyżew	1
		Dąbrowa Górna .	2
Łomża	1	Konin	1
		Łęczyca	1
		Olkusz	1
Mława	1	Mogielnica . . .	1
		Międzyrzec . . .	1
		Ostrów Mazow. .	1
Piotrków	1	Otwock	1
		Pruszków . . .	1
		Przasnysz . . .	1
Płock	1	Radomsko . . .	1
		Radzyń	1
		Siemiatycze . .	1
Siedlce.	1	Skierniewice . .	1
		Słupca	1
		Wołomin	1
Sosnowiec . . .	3	Zawiercie . . .	1
Ogółem . . .	30	Ogółem . . .	23

Zmiana siedziby. W okresie sprawozdawczym zmieniło 15 adwokatów siedzibę w obrębie Izby Warszawskiej, a mianowicie:

1 z **Warszawy** do Węgrowa;
1 z **Warszawy** do Zduńskiej Woli;
1 z **Warszawy** do Gostynina;
1 z **Warszawy** do Mińska Mazowieckiego;
1 z **Warszawy** do Łodzi;
1 z Mogielnicy **do Warszawy;**
1 ze Zgierza **do Łodzi;**
1 z Suwałk do Szczuczyna;
1 z Ostrowi Mazow. do m. Sokoły;
1 z Kalisza do Ostrołęki;

1 z Włocławka do Chodcza;
2 z Białej Podlaskiej do Siedlec;
1 z Ciechanowa do Mławy.
1 z Mławy do Przasnysza;

Wybór miejscowości przez aplikantów adwokackich, wpisanych na listę w okresie sprawozdawczym, przedstawia się, jak następuje:

Gdzie osiadł	1927/8	1928/9	1929/30	1930/31	1931/32	1/III. 32 — 1/XI. 32 Ogółem	1/III. 32 — 1/XI. 32 W tem kobiet
w Warszawie	95	124	126	128	116	106	20
na prowincji	33	57	39	30	61	42*)	7

Zestawienie zmian rozsiedlenia, wynikłych w ciągu okresu sprawozdawczego.

a) Wskutek wpisów i wykreśleń z listy.

Siedziba	L I S T A Adwokatów			L I S T A Aplikantów adw.		
	Wpisano	Wykreśl.	**Przyrost**	Wpisano	Wykreśl.	**Przyrost**
w Warszawie	93	13	80	106	71	35
na prowincji	53	4	49	42	26	16

b) Wskutek zmian siedziby.

	Adwok.	Apl. adw.
z Warszawy na prowincję przeniosło siedzibę	5	—
z prowincji do Warszawy	1	—

*) Z tej liczby: w Łodzi 25
w siedzibach innych Sądów Okręg. 10
w innych miastach 7

Ostatecznie w ciągu okresu sprawozdawczego:

liczba adwokatów w Warszawie wzrosła o 80
na prowincji „ o 49
liczba apl. adwok. w Warszawie wzrosła o 35
na prowincji „ o 16

Podana niżej tablica daje obraz wzrostu liczby członków Izby Adwokackiej Warszawskiej w ciągu ostatniego dziesięciolecia.

W okresie sprawozdawczym	Przyrost					
	Adwokatów			Aplikantów adw.		
	w W-wie	na prow.	Ogółem	w W-wie	na prow.	Ogółem
1922/23	3	51	54	20	8	28
1923/24	18	1	19	5	2	7
1924/25	ubyło 2	3	1	28	7	35
1925/26	32	7	39	17	11	28
1926/27	32	36	68	42	6	48
1927/28	53	15	68	63	21	84
1928/29	46	26	72	69	40	109
1929/30	105	30	135	21	11	32
1930/31	81	53	134	41	ubyło 16	25
1931/32	105	80	185	ubyło 6	15	9
1.III.32 - 1.XI.32	80	49	129	35	16	51

Lokale do przyjmowania klijentów. W ciągu okresu sprawozdawczego Rada Adwokacka udzieliła członkom Izby 26 nowych pozwoleń na posiadanie lokalu do przyjmowania klijentów poza stałą siedzibą. W jednej miejscowości Rada Adwokacka cofnęła 4 pozwolenia na posiadanie lokalu do przyjmowania klijentów, wobec osiedlenia się tam na stałe 3-ch adwokatów. W 4-ch wypadkach członkowie Izby sami zrezygnowali z posiadania takich lokali.

Na dz. 1.XI 1932 r. liczba posiadanych przez członków Izby lokali do przyjmowania klijentów przedstawia się następująco:

Bielsk Podlaski	1	Ozorków	1
Brwinów	2	Pabjanice	5
Falenica	2	Piaseczno	2
Gąbin	1	Pilica	2
Góra Kalwarja	3	Poddębie	1
Grodzisk Mazow.	2	Pruszków	1
Grójec	1	Radzymin	5
Jabłonna	7	Skierniewice	3
Jabłonna Legj.	1	Sochaczew	5
Jadów	1	Stoczek Węgr.	1
Kłobuck	1	Tuszyń p. Łodzią	2
Koło	1	Węgrów	1
Krzepice	2	Wieruszów	1
Łask	4	Wolbrom	2
Łowicz	1	Wołomin	3
Mińsk Mazow.	4	Wysokie Mazow.	1
Mogielnica	2	Wyszków n/B.	2
Mszczonów	1	Wyszogród	2
Nasielsk	1	Zgierz	4
Nowe Miasto	1	Żelechów	1
Nowy Dwór	5	Żyrardów	2

D. ORZECZNICTWO.
W KWESTJACH PROWADZENIA LISTY.

W okresie sprawozdawczym mamy do zanotowania następujące ważniejsze orzeczenia organów korporacyjnych w zakresie prowadzenia listy [1]).

Wykreślenie z listy z powodu odmowy płacenia składek. Petent, b. adwokat w jednem z miast prowincjonalnych, ostatnio sędzia na prowincji przeniesiony w stan spoczynku, złożył do Rady Adwokackiej w Warszawie podanie o wpis na

[1]) Patrz Sprawozdanie Rady Adwokackiej za rok 1931/2 str. 69.

listę członków Izby adwokackiej Warszawskiej. Na skutek tego podania Rada Adwokacka zażądała od petenta wpłacenia tytułem przypadających opłat 4165 zł., wliczając w tę sumę należne opłaty na fundusz zapomóg pośmiertnych. Kwoty tej jednak petent nie wpłacił, motywując tę odmowę stanem materjalnym, swym podeszłym wiekiem oraz należeniem do Kasy Zapomogowej Zrzeszenia Sędziów i Prokuratorów.

Rada Adwokacka decyzją z dnia 30 kwietnia 1929 r. podanie petenta pozostawiła bez uwzględnienia. Od tej decyzji petent odwołał się do Naczelnej Rady Adwokackiej, która decyzją z dn. 22 czerwca 1929 r. postanowiła zwrócić Radzie Adwokackiej akta sprawy celem powzięcia decyzji co do ewentualnego rozłożenia na raty należności, przypadającej od petenta na fundusz zapomóg pośmiertnych. Na skutek tej decyzji Naczelnej Rady Adwokackiej Rada Adwokacka wciągnęła petenta na listę adwokatów jednak petent odmówił ponownie płacenia składek, oświadczając, że praktyki nie posiada, że utrzymuje się ze skromnej emerytury, wobec czego żadnych opłat uiszczać nie może.

Rada Adwokacka po rozpoznaniu powyższego wyjaśnienia decyzją z dn. 3 lutego 1931 r. postanowiła wykreślić petenta z listy adwokatów. Od tej decyzji petent odwołał się do Naczelnej Rady Adwokackiej, która decyzją z dn. 12 września 1931 r., zważywszy, że w y k r e ś l e n i e a d w o k a t a z l i s t y w b r e w j e g o w o l i s t a n o w i a k t w ł a d z y d y s c y p l i n a r n e j i n a s t ą p i ć m o ż e t y l k o w t r y b i e d l a s p r a w d y s c y p l i n a r n y c h p r z e p i s a n y m; ż e w m y ś l a r t. 28 S t. T y m c z. P. P. P. n i e u i s z c z e n i e s k ł a d e k i o p ł a t a d w o k a c k i c h w t e d y t y l k o o d p o w i e d z i a l n o ś ć d y s c y p l i n a r n ą z a s o b ą p o c i ą g a, g d y m i a ł o m i e j s c e b e z d o s t a t e c z n e g o u s p r a w i e d l i w i e n i a; że wobec tego, zaskarżona decyzja Rady Adwokackiej, jako wydana nie w trybie dyscyplinarnym i bez rozważenia i ustalenia okoliczności, czy nieuiszczanie składek i opłat nie było w danym przypadku usprawiedliwione, nie może być utrzy-

mana w mocy, — postanowiła zaskarżoną decyzję Rady Adwokackiej w Warszawie uchylić i polecić tejże Radzie powziąć decyzję w myśl art. 28 St. Tymcz. P. P. P.

Sprawa powyższa została przekazana Sądowi Dyscyplinarnemu, który w wyroku z dn. 14 maja 1932 r. postanowił skreślić petenta z listy adwokatów.

Sąd Dyscyplinarny wyszedł z założenia, że okoliczności, prztoczone przez petenta w pismach jego do Rady Adwokackiej, nie stanowią jednak w znaczeniu art. 28 Statutu Tymcz. Palestry P. P. dostatecznego usprawiedliwienia, albowiem ust. II tegoż artykułu ma na względzie „opóźnienie", nie zaś, jak w przypadku, zupełną odmowę adwokata wykonania swych zobowiązań wobec korporacji (art. 29 Stat. Tymcz. Palestry P. P.). Z okoliczności sprawy, przedewszystkiem zaś z oświadczeń samego petenta wynika, że petentowi nie chodzi o uzyskanie zwłoki w uiszczaniu opłat, co wyłącznie ma na względzie art. 28 Stat. Tymcz. Palestry P. P., lecz, właśnie wbrew temu przepisowi, petent domaga się od władzy korporacyjnej stworzenia dlań wyjątkowej pozycji honorowego członka Izby—adwokata, posiadającego tytuł jedynie, lecz nie wykonywującego zawodu adwokackiego i zwolnionego zgóry od spełniania obowiązków członka Izby. Uznanie za usprawiedliwione tego rodzaju żądania adwokata prowadziłoby do stworzenia sytuacji, wykraczającej poza ramy ustalonych w tej mierze zasad i obowiązujących przepisów, ile że uchwalony przez Walne Zgromadzenie Członków Izby Adwokackiej w dn. 28 marca 1930 r., w rozwinięciu art. 29 Stat. Tymcz. Palestry P. P., Statut zapomóg pośmiertnych, mając na względzie dobro ogółu członków, w § 7 obowiązek płacenia składek rozciąga na wszystkich bez wyjątku członków Izb'y. Tolerowanie nadal stanu rzeczy, którego domaga się petent, stwarzałoby dlań pozycję uprzywilejowaną, nie mającą oparcia ani w przepisach Statutu Tymcz. Palestry P. P. oraz Statutu Zapomóg Pośmiertnych, ani w dotychczasowej praktyce

Izby, a jako precedens sytuacja taka byłaby zgoła niepożądana. Wobec tego Sąd Dyscyplinarny, nie znajdując w wyjaśnieniach adwokata okoliczności, w znaczeniu ust. 2 art. 28 Stat. Tymcz. P. P. P., usprawiedliwiających fakt niepłacenia przypadających od niego, jako od członka Izby, należności, i mając na uwadze stanowczą w tym względzie odmowę adwokata, uważa za właściwe określić, jako represję dyscyplinarną karę, przewidzianą w p. e. art. 50 Stat. Tymcz. Palestry P. P. (Nr. D. 148/31).

Restytucja, darowanie skutków kary. Jeden z Delegatów przesłał do Rady Adwokackiej podanie b. członka Izby, — wykreślonego z listy adwokatów (na mocy prawomocnego wyroku Sądu Dyscyplinarnego [1]), w którem petent wnosi, ażeby Rada Adwokacka restytuowała go w prawach adwokackich bądź w drodze wznowienia postępowania dyscyplinarnego na zasadzie art. 59 Stat. Tymcz. P. P. P., bądź w drodze darowania kary i jej skutków z mocy analogji z art. 53 K. K. oraz na zasadzie art. 47 Stat Tymcz. P. P. P. Wraz z tem podaniem Delegat przesłał petycję podpisaną przez szereg adwokatów, w której podpisani, powołując się na przytoczone wyżej uzasadnienie i z uwagi na nienaganne życie petenta, zwracają się do Rady Adwokackiej z prośbą o wszczęcie postępowania restytucyjnego, ewentualnie — darowanie kary petentowi i przyjęcie go zpowrotem w poczet członków Izby Adwokackiej Warszawskiej.

Rada Adwokacka nie uznała za możliwe uwzględnić powyższych wniosków, wychodząc z tej zasady, że w ramach art. 59 Stat. Tymcz. P. P. P. Rada Adwokacka nie jest władna orzekać o wznowieniu ukończonego postępowania dyscyplinarnego. Prawo to z mocy powołanego przepisu Statutu przysługuje Sądowi Dyscyplinarnemu, który wydał w sprawie pra-

---

[1]) zapadłego w 1929 r.

womocne orzeczenie. Co się zaś tyczy zastosowania do przypadku analogji z art. 53 K. K., a to, jak twierdzą petenci, z mocy art. 47 Stat. Tymcz. P. P. P., to przedewszystkiem przepis ten dotyczy również uprawnień Sądu Dyscyplinarnego, nie zaś Rady Adwokackiej, a powtóre może mieć on zastosowanie do strony formalnej już wszczętego postępowania dyscyplinarnego. Stąd więc art. 47 Stat. Tymcz. P. P. P. nie może być przyjęty, jako podstawa do zastosowania analogji z art. 53 K. K., innych natomiast przepisów, którebymogły mieć bezpośrednie lub pośrednie zastosowanie lub mogły stanowić punkt wyjścia dla Rady Adwokackiej przy rozważaniu przypadku w świetle art. 53 K. K. Statut Tymcz. P. P. P. nie zawiera, — zresztą wniosek petentów wogóle nie mieści się w ramach art. 53 K. K., albowiem przepis ten ma na względzie darowanie, w pewnych warunkach, skutków kary, gdy skreślenie z listy adwokatów jest karą samą w sobie, nie zaś skutkiem prawnym, ewentualnie składową częścią represji dyscyplinarnej. (Decyzja z dn. 11 października 1932 r. prot. Nr. 21/588 § 59).

Wykaz adwokatów, adwokatów patronów i apl. adw.

Miejscowość	Ogólna liczba		
	adwok.	adw. patr.	aplik. adw.
Warszawa	1025	306	359
Łódź	185	67	79
Inne siedziby Sądów Okręg. .	159	38	38
Inne miejscowości	344	19	20
Ogółem w całej izbie	1521	430	496

Ilu aplikantów zatrudnia jeden patron.

Miejscowość	Liczba patr. zatrudniających po 1-ym apl. adw.	po 2-ch apl. adw.
Warszawa	253	52
Łódź	55	12
Inne siedziby Sądów Okręgowych . .	38	—
Inne miejscowości	18	1
Ogółem w całej Izbie	364	66

6. Kierowanie wykształceniem zawodowem aplikantów adwokackich i egzaminami.

A. PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU.

a. Patroni.

Ograniczenia. W sprawozdaniu za rok ubiegły na tem miejscu przytoczone było orzeczenie Rady Adwokackie z dn. 15 grudnia 1931 r. (prot. 30/555 § 15), w którem, wychodząc z założenia, że obowiązkiem patrona jest wyszkolenie praktyczne aplikanta adwokackiego, zatrudnionego w jego kancelarji, Rada Adwokacka uznała, że fakt zalegania w uiszczaniu składek korporacyjnych dowodzi właściwie braku praktyki adwokata, gdyż należy wykluczyć przypuszczenie, że nieopłacenie składek nastąpiło wskutek karygodnego lekceważenia obowiązków korporacyjnych; gdyby przypuszczenie to dopuścić, to mogłoby ono służyć właśnie za podstawę do pozbawienia adwokata prawa do zatrudniania u siebie aplikantów adwokackich.

W okresie sprawozdawczym mamy do zanotowania doniosłą uchwałę Naczelnej Rady Adwokackiej z dn. 25 czerwca 1932 r., podaną do wiadomości członków Izby w Komunikacie Nr. 120, dotyczącą uzupełnienie § 16 oraz zmiany brzmienia § 16b Regulaminu Rad Adwokackich.

Inicjatywa w tym względzie została podjęta przez Radę Adwokacką Warszawską, która w dniu 4 lipca 1931 r. wystąpiła do Naczelnej Rady Adwokackiej z wnioskiem, ażeby Rada Naczelna w trybie art. 31 litera b. Statutu Tymczasowego P. P. P. uzupełniła Regulamin Rad przepisem następującym:

„Rady Adwokackie mogą odmówić zezwolenia na odbywanie aplikacji u adwokata, który nie daje dostatecznej rękojmi należytego kierownictwa";

względnie w formie pozytywnej:

„Rady Adwokackie mogą zezwolić na przyjęcie obowiązków patrona tylko tym adwokatom, którzy mogą zapewnić aplikantowi rzeczywistą i stałą pracę w swej kancelarji i zapewnić należyte kierownictwo moralne".

Zagadnienie wysunięte przez Radę Adwokacką Warszawską miało już zresztą swoją historję. Pierwotnie, od początku istnienia Rad Adwokackich, przyjęta była zasada, że każdy adwokat ma prawo przyjąć do swej kancelarji aplikantów w liczbie dowolnej. Zasada ta przyjęta była i przez Naczelną Radę Adwokacką, która w decyzji z dn. 23 maja 1926 r., uchyliła przeciwną tej zasadzie uchwałę Rady Adwokackiej w Lublinie, ograniczającą ilość aplikantów, zatrudnionych u jednego patrona.

Wyłom w tej zasadzie uczyniła Naczelna Rada Adwokacka w decyzji swej z dn. 22 marca 1930 r. Rada Naczelna wyszła wówczas z założenia, że w ciągu ostatnich lat stosunki znacznie się zmieniły, że w wielu wypadkach aplikacja jest czysto pozorna, że tylko adwokat, posiadający pewną liczbę

---

[1]) Patrz Sprawozdanie za r. 1931/32 str. 72 i 73.

lat pracy obrończej może spełniać obowiązki patrona z korzyścią dla aplikanta, że w zasadzie jeden tylko aplikant może znaleźć odpowiednią pracę w kancelarji adwokata — i, kierując się powyższemi względami, — postanowiła uzupełnić Regulamin Rad Adwokackich przez dodanie art. 16 b. treści następującej:

„Patronem aplikanta adwokackiego może być adwokat, który przynajmniej od lat pięciu jest wpisany na listę adwokatów.

Adwokat może być patronem jednego tylko aplikanta adwokackiego.

W razach wyjątkowych, zasługujących na uwzględnienie, Rada Adwokacka może zezwolić poszczególnemu adwokatowi na pracę w jego kancelarji dwuch aplikantów adwokackich".

Jednak to kryterjum formalne, jakie wprowadził art. 16b Regulaminu Rad Adwokackich, nie było wystarczające, gdyż nie dawało dostatecznej rękojmi, że patron wywiąże się należycie ze swych obowiązków względem aplikanta. Obowiązków bowiem patrona podejmują się adwokaci, którzy częstokroć bądź nie praktykują, bądź sami stwierdzają zanik praktyki, bądź wreszcie adwokaci, znani z niedbałego prowadzenia spraw, a nawet karani dyscyplinarnie za uchybienia przeciwko obowiązkom zawodowym lub etyce zawodowej. Dotychczas obowiązujące przepisy Statutu i Regulaminu Rad nie dawały Radom Adwokackim możności przeciwdziałania temu nienormalnemu stanowi rzeczy, gdy przecież instytucja aplikacji adwokackiej powołaną została nie w interesie i nie dla wygody adwokatów, i a d w o k a t, p r z y j m u j ą c d o s w e j k a n c e l a r j i a p l i k a n t a n i e t y l e k o r z y s t a z p r z y s ł u g u j ą c e g o m u p r a w a, i l e p r z y j m u j e n a s i e b i e o b o w i ą z k i p a t r o n a, polegające na należytem wyszkoleniu kandydata do zawodu adwokackiego. Odpowiedzialność za wyszkolenie aplikantów wogóle ciąży na Radach Adwokackich, co wynika z art. 22 i 26 Regulaminu Rad.

Rady Adwokackie powinny mieć tedy prawo powierzać

ze swej strony wyszkolenie aplikanta tylko tym adwokatom, którzy mogą zapewnić aplikantowi rzeczywistą i stałą pracę w kancelarji i zapewnić mu należyte kierownictwo moralne, i odmawiać prawa przyjęcia aplikantów adwokatom, którzy rękojmi tych nie dają. Objektywnych kryterjów, któremi miałyby się kierować Rady Adwokackie przy udzielaniu adwokatom uprawnień do przyjmowania aplikantów w regulaminie zgóry ustalać nie należy. Będą nimi: wiadomości, jakie posiada Rada o zakresie i rodzaju praktyki danego adwokata, o sposobie prowadzenia przezeń spraw, o jego karalności dyscyplinarnej i t. p.

Naczelna Rada Adwokacka, po zasięgnięciu opinji innych podległych jej Rad Adwokackich, które wszystkie wypowiedziały się za wnioskiem Rady Adwokackiej Warszawskiej, po rozpatrzeniu tego wniosku na dwóch posiedzeniach Rady Naczelnej i na posiedzeniu specjalnej Komisji, podzieliła słuszność przytoczonych wyżej wywodów, a nadto uznała, że adwokat winien uzyskać od Rady Adwokackiej zezwolenie na prawo przyjmowania aplikantów przed tem, nim złoży deklarację, że dany aplikant pracuje u niego w kancelarji. Nie jest bowiem wskazane, ażeby udzielanie zezwolenia na przyjęcie aplikanta było etapem w procedurze wpisania danego kandydata na listę aplikantów adwokackich, gdyż jest to sprawa zupełnie odrębna, poufna, o której przyszły aplikant wiedzieć nie powinien. Jednak, zdaniem Naczelnej Rady Adwokackiej, Rady Adwokackie powinny być skrępowane pewnym terminem w załatwianiu tych spraw: brak w ciągu miesiąca odpowiedzi na podanie adwokata o uprawnieniu go do przyjęcia do swej kancelarji aplikanta poczytywany być winien, jako brak sprzeciwu ze strony Rady Adwokackiej.

W myśl powyżej przytoczonych przesłanek Naczelna Rada Adwokacka uchwaliła:

1. Uzupełnić § 16 Regulaminu Rad Adwokackich następującym dodatkiem:

§ 16. Do podania petent winien załączyć następujące

dokumenty:..... f) deklarację patrona, uprawnionego przez Radę do przyjmowania aplikantów.

2. Nadać art. 16b Regulaminu Rad Adwokackich brzmienie następujące:

a) Adwokat, który pragnie przyjąć do swej kancelarji aplikanta przed przyjęciem winien wyjednać od Rady Adwokackiej uprawnienie do przyjęcia obowiązków patrona.

W tym celu adwokat składa do Rady Adwokackiej podanie. Brak odpowiedzi ze strony Rady w ciągu miesiąca od złożenia podania uważa się za brak sprzeciwu ze strony Rady.

b) Rada Adwokacka ma prawo odmówić uprawnienia do przyjmowania aplikantów adwokatom, których zakres praktyki lub sposób prowadzenia przez nich spraw nie dają, zdaniem Rady, dostatecznej rękojmi należytego wyszkolenia aplikanta.

c) Patronem aplikanta adwokackiego może być adwokat, który przynajmniej od lat pięciu jest wpisany na listę adwokatów.

d) Adwokat może być patronem jednego tylko aplikanta adwokackiego; w razach wyjątkowych, zasługujących na uwzględnienie, Rada Adwokcaka może zezwolić poszczególnemu adwokatowi na pracę w jego kancelarji dwuch aplikantów.

Jednocześnie Naczelna Rada Adwokacka postanowiła upoważnić Wydział do uchwalenia przepisu przechodniego, wyjaśniającego stosowanie § 16b w jego nowem brzmieniu w stosunku do adwokatów, którzy dotąd posiadali aplikantów.

b. Seminarja.

Zajęcia seminaryjne odbywały się w 3-ch grupach zosobna z dziedziny: 1) prawa karnego, 2) cywilnego, handlowego i hipotecznego oraz 3) administracyjnego. Zajęcia seminaryjne odbywały się według programu podanego w sprawozdaniu Rady Adwokackiej za r. 1931/1932 [1]).

W grupie prawa karnego prowadzonej pod kierunkiem

---

[1]) str. 74—75.

M. Ettingera z udziałem A. Landaua, położony był szczególny nacisk na prawo o adwokaturze.

W grupie prawa cywilnego, handlowego i hipotecznego w okresie sprawozdawczym prowadzili wykłady: Wicedziekan A. Chełmoński (metoda studjów nad prawem prywatnem); L. Czeszer (odszkodowania ex delicto i ex quasi delicto według Kodeksu Cywilnego i ustaw specjalnych; nadużycie prawa); S. Goldsztein (prawo handlowe ze szczególnem uwzględnieniem przepisów o upadłościach; procedura cywilna); L. Domański (prawo hipoteczne); H. W. Kon (prawo akcyjne i o zapobieganiu upadłości); W. Szatensztein (o spółkach); H. Koral (wykłady o ochronie prawno-karnej własności przemysłowej w Polsce ze szczególnem uwzględnieniem sankcyj karnych w prawie autorskiem).

W grupie prawa administracyjnego prowadzonej pod kierunkiem i z udziałem, jako wykładowcy S. Urbanowicza poszczególne zagadnienia były omawiane na wykładach prowadzonych przez A. Klińskiego, A. Krońskiego, S. Rundsteina i Wł. Szatensztcina.

B. EGZAMINY.

W okresie sprawozdawczym do egzaminu adwokackiego przystąpiło 133 osoby. Ogółem egzamin zdało 94 osoby, z czego 6 z wynikiem dobrym i 88 z wynikiem dostatecznym; 2 osoby w czasie egzaminów wycofały się i 37 osób nie zdało.

7. Pomoc prawna dla ubogiej ludności.

Działalność Rady Adwokackiej w powyższym zakresie obejmuje sprawy obron z urzędu i bezpłatnych konsultacji adwokackich dla niezamożnej ludności.

A. OBRONA Z URZĘDU.

Dane cyfrowe. W okresie sprawozdawczym Dziekan — na prośby osób, korzystających z prawa ubogich, — wyznaczył obrońców z urzędu d o s p r a w c y w i l n y c h w Sądach Okręgowym i Apelacyjnym w Warszawie w 334 wypadkach.

Obrońców do spraw administracyjnych w Najwyższym Trybunale Administracyjnym Dziekan wyznaczył — na skutek odpowiednich pism tegoż Trybunału — w 210 sprawach.

Zastępców w sprawach karnych Dziekan wyznaczył w 121 wypadkach.

Statystyka porównawcza.

Okres sprawozdawczy	Wyznaczono:			
	Do spraw cywilnych		Do spraw administracyjnych przez Dziekana	Zastępców do obron karnych przez Dziekana
	przez Dziekana	przez Delegatów Rady		
1925/26	416	brak danych	25	503
1926/27	397	"	67	732
1927/28	394	"	116	740
1928/29	416	"	84	480
1929/30	434	"	64	468
1930/31	450	734 (cyfry niepełne)	96	385
1931/32	490	858 (cyfry niepełne)	238	231
1. III — 1. XI. 32	334	brak ścisłych danych	210	121

Dane cyfrowe co do liczby obron z urzędu w sprawach cywilnych na prowincji nadesłali Delegaci: z Częstochowy (53 wypadki), Kalisza (95 wypadków) i Siedlec (28 wypadków).

B. KONSULTACJE.

Działalność konsultacji w okresie sprawozdawczym przedstawia się, jak następuje:

Dyżurów (trzy, a latem jeden w tygodniu) konsultacja odbyła ogółem 81, przy zgłaszaniu się o porady w czasie dyżuru przeciętnie wynosiła po 35 osób; najmniejsza liczba porad, udzielonych podczas dyżuru wynosiła 24 (w jednym wypadku), największa — 39; porad udzielono 2777; przeważały sprawy mieszkaniowe (40%) i o należności z tytułu najmu pracy (20%); następnie szły sprawy karne i alimentarne (po 10%), emerytalne (5%) i inne.

P o r ó w n a n i e z o s t a t n i c h l a t:

Okres sprawozdawczy	Ilość udzielonych porad
1925/26	4014
1926/27	3791
1927/28	3285
1928/29	3233
1929/30	3698
1930/31	4080
1931/32	4232
1.III — 1.XI 1932 r.	2777

Na prowincji. Konsultacje prawne—pod kierownictwem Delagtów Rady — działały w następujących miastach:

B i a ł y s t o k: udzielono 64 porady, w tej liczbie bezpłatnych 43.

K a l i s z: udzielono 48 porad (bezpłatnych).

Ł ó d ź: udzielono 416 porad.

P i o t r k ó w: udzielono 631 porad.

P ł o c k: udzielano porad każdemu zgłaszającemu się (statystyki brak).

S i e d l c e: udzielono 32 porady.

S o s n o w i e c: udzielono 493 porady.

Delegaci z Białej Podl., Częstochowy, Łomży i Mławy wyjaśnili, iż zamiast stałych dyżurów w sądzie adwokaci miejscowi wzorem lat ubiegłych we własnych kancelarjach udzielają bezpłatnych porad zgłaszającym się osobom niezamożnym.

8. Bibljoteka.

Kierownictwo. Nadzór nad bibljoteką Izby pełnił z ramienia Rady Adwokackiej członek Rady — bibljotekarz Wacław Mińkiewicz; bezpośredni zarząd sprawował aplikant sądowy, Jerzy Korytkowski.

Zasoby. Zasoby bibljoteczne przedstawiają się w sposób następujący:

D z i a ł	Ilość tomów	
	na 1.III.1932	na 1.XI.1932
1. Bibljoteka zasadnicza	3646	3865
2. Bibljoteka czasopism	1842	1887
3. Bibljoteki podręczne w Sądach: Najwyższym, Apelacyjnym i Okręgowym . . .	121	125

Na przyrost zasobów złożyły się zakupy i dary.

Zakupy. W okresie sprawozdawczym zakupiono około 60 tomów, w tej liczbie znaczną część stanowią nowości prawnicze w językach francuskim i niemieckim. W szczególności zakupiono dzieła, traktujące o adwokaturze; pozatem uwzględniono nowości prawnicze polskie, które, podobnie, jak w poprzednich latach, nabywano w miarę ukazywania się ich na rynku księgarskim. Uzupełniono bibljoteki podręczne najbardziej podstawowemi dziełami oraz przeniesiono do bibljoteki zasadniczej przestarzałe wydawnictwa.

Dary. Własne swe prace ofiarowali następujący członkowie Izby: Henryk Behrman („Bankructwo"), Rudolf Langrod („Państwowy podatek dochodowy"), J. Lipkin („Kodeks postępowania karnego"), Edward Muszalski („Prawo cywilne"), Szymon Rundstein („Le fondement du droit international et le probleme de la conference étatique" oraz „Die allgemeine Rechtsgrundsätze des Völkerrechts und die Fragen der Staatsangehörigkeit").

Z poza członków Izby p. Jakub Glass ofiarował swą pracę p. t. „Rzut oka na system hipoteczny w Tunisie".

Pozatem adwokat Stanisław Roliński ofiarował sprawozdanie b. Warszawskiego Sądu Okręgowego, działającego ja-

ko Rada Administracyjna, za lata 1876—1883, wydane w Warszawie w r. 1883 w języku rosyjskim.

Rada Adwokacka wszystkim ofiarodawcom wyraża niniejszem podziękowanie i pod adresem autorów-adwokatów zwraca się z gorącym apelem, by stale po jednym egzemplarzu swych prac nadsyłali do bibljoteki Izby (Plac Krasińskich Nr. 5, Gmach Sądu Najwyższego).

Czasopisma. W okresie sprawozdawczym liczba prenumerowanych czasopism wynosiła 33; w tem 26 polskich i 7 zagranicznych. Prócz dawniejszych zaprenumerowano „Revue générale du droit, de la legislation et de la jurisprudence en France et à l'étranger". Od 1 stycznia 1933 r. bibljoteka będzie prenumerować szereg czasopism niemieckich, poświęconych adwokaturze, jak np. „Internationale Anwaltsblatt", „Berliner Anwaltsblatt" i in.

W dalszym ciągu zakupiono: „Rocznik Prawniczy Wileński", „Themis Polska", „Przegląd socjologiczny" i „Czasopismo prawnicze".

Bezpłatnie bibljoteka otrzymywała „Palestrę", „Czasopismo adwokatów polskich" z dodatkiem „Dział województw zachodnich" oraz „Notarjat-hipotekę".

Czytelnictwo. Niniejsze zestawienie cyfrowe, daje obraz wzrostu zainteresowania się członków Izby swą bibljoteką:

w roku	1928/29	wypożyczono	książek	335
„ „	1929/30	„	„	634
„ „	1930/31	„	„	697
„ „	1931/32	„	„	765
od 1.III—1.XI 1932 r.		„	„	402

Należy podkreślić, iż miesiące wiosenne i letnie, którego to okresu głównie dotyczą dane zawarte w ostatniej pozycji powyższego zestawienia, odznaczają się bardzo wydatną frekwencją w bibljotece, z tego też powodu czytelnictwo na miej-

scu wyrażało się w okresie sprawozdawczym przeciętną cyfrą 5,6 wobec cyfry dziennej 6,1 w okresie poprzednim.

Zestawienie wydatków.

1. Zakup książek:			
	polskich	476.50	
	zagranicznych	620.55	1.096.05
2. Prenumerata czasopism			
	polskich	354.75	
	zagranicznych	296.85	651.60
3. Oprawa książek i roczników czasopism . .		115.40	115.40
4. Różne wydatki (wynagrodzenie woźnego, utrzymanie lokalu, portorja, druki i t. d.) . .		427.08	427.08
	Razem		2.291.13

Zestawienie niniejsze nie daje należytego obrazu planu zakupów książek, jaki wykonywa bibljoteka, gdyż większość zakupów odbywa się w miesiącach zimowych, których sprawozdanie niniejsze nie obejmuje.

Bibljoteka była otwartą codziennie od 10-ej do 14 min. 30; w soboty do 13-ej min. 30; podczas feryj letnich — w lipcu i sierpniu — dwa razy w tygodniu.

9 Zarząd funduszami i mieniem Izby.

A. WYKONANIE BUDŻETU.

Z załączonego do niniejszego sprawozdania „R-ku wpływów i wydatków budżetowych" wynika, że wydatkowane w okresie sprawozdawczym sumy są utrzymane w granicach preliminowanych, jakkolwiek zawierają wydatek nadzwyczajny, jakim jest koszt urządzenia pogrzebu ś. p. Wicedziekana Zygmunta Sokołowskiego, zgodnie z uchwałą Rady Adwokackiej z dnia 15 marca 1932 r.

Specjalnego omówienia wykonanie budżetu nie wymaga, gdyż nadwyżka w sumie 5,451 zł. 93 gr. wpływów nad wydatkami, uzasadnia należytą gospodarkę budżetową.

Księgowość. W roku bieżącym wprowadzone zostało ulepszenie w sposobie inkasowania należności od miejscowej adwokatury, przez wprowadzenie opracowanych przez księgowego Rady Adwokackiej kont osobistych poszczególnych członków Izby, prowadzonych metodą saldową, polegającą na tem, że niezależnie od księgowania obciążeń za składki i uznań za wpłaty na kontach osobistych członków Izby stale prowadzonych w biurze Rady, te same pozycje podawane są na kartach, wręczanych inkasentom z oznaczeniem końcowego salda, t. j. sumy, przypadającej od członka Izby do zapłaty w dniu zgłoszenia się inkasenta. Dodatnią stroną tej inowacji jest łatwość sprawdzenia przez członka Izby, za co i w jakim czasie został obciążony, a nadto jakie wpłaty uskutecznił w roku bieżącym. Zamierzeniem do zrealizowania jest sporządzenie wyciągów z kont osobistych za cały rok i przesyłanie tych kont każdemu członkowi Izby, celem uzgodnienia zadłużenia jego, wszystko to jest zależne jednak od zaangażowania jeszcze jednego pomocnika dla księgowego, który przy powiększeniu się ostatnio stanu liczebnego członków Izby, nie jest w możności podołać nadmiernej pracy.

B. FUNDUSZ ZAPOMÓG POŚMIERTNYCH.

W okresie sprawozdawczym, uchwałą Rady Adwokackiej z dnia 5 kwietnia 1932 r. powołana została Komisja Zapomóg Pośmiertnych w składzie: członka Rady — Skarbnika, Mieczysława Szacińskiego, jako przewodniczącego i członków Izby: Władysława Chylińskiego, Mieczysława Ettingera, Bolesława Machnickiego i Bolesława Rozensztadta. Komisja Zapomóg Pośmiertnych odbyła 12 posiedzeń, które zazwyczaj były zwoływane co drugi poniedziałek.

Obraz działalności Komisji Zapomóg Pośmiertnych daje poniższe zestawienie cyfrowe:

Nazwa sprawy	Załatwiono		
	Przychylnie	Odmownie	Razem
o wypłacenie zapomóg pośmiertnych . .	96	5	101
o udzielenie pożyczek	18	10	28
o odroczenie spłaty pożyczek	13	—	13
o udzielenie jednorazowej zapomogi . .	1	3	4
o rozłożenie na raty zaległych składek .	93	—	93
o odroczenie zapłaty zaległych składek .	16	—	16
o zwolnienie od płacenia składek . . .	—	2	2
o wykreślenie z listy wskutek inwalidności	6	—	6
o zmianę grupy płatników	—	3	3
Razem . .	243	23	266

Pozatem Komisja zapomóg pośmiertnych dokonała zaliczeń do grup płatników w 67 wypadkach oraz załatwiła 20 różnych spraw bieżących.

Ogółem Komisja załatwiła 353 sprawy.

W wykonaniu uchwały Walnego Zgromadzenia Izby z dnia 2-go kwietnia 1932 r., oraz uchwały Rady Adwokackiej z dnia 7-go czerwca 1932 r. (prot. Nr. 9/576), Komisja Zapomóg Pośmiertnych decyzją z dnia 27 czerwca 1932 r. postanowiła zwolnić członków Izby od płacenia składek na fundusz zapomóg pośmiertnych za 2 wypadki śmierci w czerwcu r. b. (zmarli adwokaci Józef Szymański i Stanisław Plocer). Jednak dalszych zwolnień od płacenia składek Komisja zaprzestała, z uwagi na to, że liczba wypadków śmierci w tym roku nie jest uciążliwa dla płatników, gdyż w okresie 8 miesięcy miało miejsce 7 wypadków śmierci i 2 wykreślenia z listy adwokatów z jednoczesnem przyznaniem zapomóg pośmiertnych z powodu trwałej niezdolności do wykonywania pracy zawodowej, skąd wynika, że po uwzględnieniu wymienionych wyżej ulg, nie

przypada do płacenia składek przeciętnie nawet za jeden wypadek śmierci miesięcznie.

Dalsze zwolnienie od 5 wypadków śmierci Komisja uzależniła od wpływów na zaległe i bieżące składki na fundusz zapomóg pośmiertnych, które to wpływy jedynie mogą decydować o czynieniu ulg, albowiem cała rezerwa, którąby można przeznaczyć na ten cel, znajduje się u członków Izby w postaci zaległości. Kryzys ekonomiczny, wpływający na zmniejszenie się zarobków członków Izby, paraliżował zamierzenia Rady w kierunku odciążenia członków Izby w płaceniu składek na fundusz zapomogowy.

Fakt zmniejszenia się liczby wypadków śmierci w porównaniu z ubiegłemi latami, jak również zwolnienie od płacenia składek za 2 wypadki śmierci winny wpłynąć na zmniejszenie się zaległości, mimo to zaległości te nie maleją, a przeciwnie, zwiększają się, tak, iż w dniu zamknięcia okresu sprawozdawczego stanowią one sumę zł. 593.720 gr. 50.

O ile adwokatura warszawska wypełnia w miarę możności swoje zobowiązania w stosunku do Izby, o tyle adwokatura prowincjonalna zaniedbuje obowiązek nadsyłania składek i tem samem utrudnia Komisji wywiązywanie się z obowiązku w stosunku do rodzin po zmarłych adwokatach, które słusznie żądają wypłacania im zapomóg w terminach, wskazanych w Statucie Zapomóg Pośmiertnych. Pomimo nieregularnego płacenia przez członków Izby składek pośmiertnych Komisja, chcąc możliwie wywiązać się ze swych obowiązków, dołożyła wszelkich starań, aby zapomogi rodzinom najbardziej potrzebującym były wypłacane w miarę możliwości i posiadanych na ten cel funduszów. Ogólna suma wpływów na fundusz zapomóg pośmiertnych wyniosła zł. 173,273 gr. 50, z której to sumy 10% zostało przelane na fundusz rezerwowy zapomóg pośmiertnych zgodnie z § 9 Statutu Zapomóg Pośmiertnych, a więc do podziału między rodziny zmarłych członków Izby przypadła suma zł. 155,944 gr. 35. Nie mając innego wyjścia; Komisja zmuszona była naruszyć rezerwy kasowe i wypłaciła zapomóg pośmiertnych sumę 239,286 zł. 95 gr. W chwili obecnej

pozostaje do wypłacenia rodzinom zmarłych członków Izby zł. 275.253 gr. 40.

C. WYDZIAŁ WYKONAWCZY. KOMISJI ZAPOMÓG POŚMIERTNYCH.

Uchwałą Rady Adwokackiej z dnia 26 kwietnia 1932 r [1]) została rozwiązana Komisja Windykacyjna [2]) z dniem 1 maja 1932, a na jej miejsce powołane zostały Wydziały Wykonawcze Komisji Zapomóg Pośmiertnych na terenie Warszawy pod przewodnictwem członka Rady zastępcy skarbnika Jana Tatarkiewicza, w składzie 6 członków Izby, mianowanych przez Radę Adwokacką w osobach: Z. Blocha, K. Mandla, E. Berensa, A. Tyszyńskiego, J. Wąsowicza i L. Wołodkiewicza. Zadania Wydziału Wykonawczego zostały zawarte w opracowanym regulaminie, dotyczącym należytego zorganizowania inkasa. Również na prowincji zostały powołane Wydziały Wykonawcze z uprawnieniami dość rozległemi. Wydziały wykonawcze opracowały regulaminy wewnętrznego urzędowania i przystąpiły do pracy, lecz za ten stosunkowo krótki okres trudno wydać miarodajnego sądu o ich działalności. Stwierdzić należy, że rezultaty ich pracy narazie są bardzo nikłe. Na wyróżnienie jednak już dziś zasługuje zorganizowanie inkasa na terenie Sosnowca, Będzina, Dąbrowy, Zawiercia, Olkusza i Czeladzi przez adwokata Antoniego Kona z Sosnowca, który na mocy uchwały Rady Adwokackiej z dnia 9 lutego 1932 r. został upoważniony do likwidowania zaległości od miejscowej adwokatury. Przekazane za ten okres inkaso przez adw. Antoniego Kona wyniosło do dnia 31.X 1932 r. kwotę zł. 9,038 gr. 75, co wymownie świadczy o pracy tego członka Izby na rzecz Korporacji.

Ponieważ zaległości z tytułu składek nie zmniejszają się i w chwili zamknięcia okresu sprawozdawczego wynoszą zł. 816,186 gr. 65, przeto Wydziały Wykonawcze na prowincji

---

[1]) prot. 4/571 § 19

[2]) jako nadzwyczajna (patrz Decyzja Rady Administracyjnej z dnia 20 stycznia 1931 r. prot. 30/514 § 28.)

winny zająć się energicznie ściąganiem należności od członków Izby, którzy ze swej strony mają obowiązek koleżeński również dbać o to, aby wpływy na cele samopomocy nie kurczyły się, lecz wzrastały, gdyż wydane na składki pieniądze, wracają do ich rodzin w postaci zapomóg pośmiertnych, bez których wiele rodzin zmarłych kolegów pozostałoby w nędzy, z chwilą śmierci swych żywicieli.

D) SKŁADKI ADWOKACKIE.

Wobec zmiany, wprowadzonej przez Prawo o ustroju adokatury w art. 33, w przedmiocie trwania okresu sprawozdawczego, wytworzyła się sytuacja, która zmusza Radę Adwokacką do przedłożenia Nadzwyczajnemu Walnemu Zgromadzeniu Izby zamknięcia rachunkowego na dzień 31 października 1932 r. i złożenia wniosku do uchwalenia dodatkowego preliminarza budżetowego na okres od 1 marca 1933 r. do 1 listopada 1933 r. W związku z tem i, opierając się na dotychczasowych cyfrach wpływów i wydatków, Rada Adwokacka preliminuje wysokość składki adwokackiej w kwocie 70 złotych z prawem podwyższenia składki o zł. 10, a to z uwagi, że może zajść konieczność powiększenia personelu biurowego lub innych wydatków, wobec stałego dopływu nowych członków.

E. POŻYCZKI.

W okresie sprawozdawczym Rada Adwokacka udzielała członkom Izby pożyczek tylko w wypadkach, uzasadniających wyjątkową konieczność przyjścia z pomocą. Ogólna suma udzielonych w tym czasie pożyczek wyniosła zł. 24,700. Wobec tego, że wielu członków Izby opieszale spłaca zaciągnięte pożyczki, a niektórzy nawet nie reagują na wezwania o zwrot udzielonych im sum, zniewala to Radę do co raz ostrożniejszego przyznawania pożyczek. O ile stan ten nie ulegnie zmianie, Rada Adwokacka zmuszoną będzie wogóle zaprzestać udzielania pożyczek i zastosować wszelkie środki, aby sumy wypożyczane ściągnąć do kasy.

F. ZAPOMOGI.

Wypłacanie zapomóg stałych ubogim rodzinom zmarłych członków Izby nie uległo zmianie, t. j. sama liczba osób, jak również wypłacanych zapomóg pozostały bez zmiany. O przyznanie zapomóg stałych, względnie udzielenie jednorazowej zapomogi, zwróciły się 4 osoby, z których tylko jednej przyznano jednorazowo 250 zł., pozostałym zaś odmówiono z uwagi na brak uzasadnienia żądania.

Na wniosek właściwych Delegatów Rada Adwokacka przyznała Adwokaturze Łódzkiej[1]) subsydjum w sumie 9.000 oraz Adwokaturze Białostockiej[2]) w sumie 500 zł. Delegaci zostali upoważnieni do pobrania tych sum przez potrącenie z zainkasowanych kwot na zaległe składki adwokackie.

---

[1]) Decyzja Rady Adwokackiej z dn. 28.VI 1932 r. prot. 12/579.

[2]) Decyzja Rady Adwokackiej z dn. 13.IX 1932 r. prot. 14/581 § 44.

III. SPRAWOZDANIE RACHUNKOWE.

F. ZAPOMOGI

Wypłacanie zapomóg stałych [illegible] [illegible] [illegible] adwokatów [illegible] 250 zł. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Na wniosek [illegible] [illegible] Rada Adwokacka przyznała Adwokaturze Łódzkiej[1] subwencję w kwocie [illegible] [illegible] Adwokaturze Białostockiej[2] w kwocie 300 zł. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

1) [illegible]

2) [illegible]

INWENTARZ IZBY ADWOKACKIEJ

sporządzony w dniu 31 października 1932 r.

	Zł.	Zł.
Wartości pieniężne.		
1. Gotówka w kasie biura Rady Adwokackiej .	18.681,91	
2. Gotówka w kasie administracji „Palestra . .	403,90	
3. P. K. O.—saldo na r-ku czekowym Rady Adw.	16.492,05	
4. P. K. O.—saldo na r-ku czasop. „Palestra" . .	157,85	
5. Bank Handlowy — na r-ku czekowym . . .	153.149,18	188.884,89
Papiery wartościowe. (pg. kursu z dn. 31/10 1932 r.).		
25 szt. akcyj Banku Polskiego	2.137,00	
4% Pożyczka Inwestycyjna wart. nom. zł. 12.500	12.000,00	
4½% Listy Zast. m. W-wy „ „ „ 6.700	2.998,00	
4½% Listy Zastawne Ziemskie „ „ „ 440	165,00	
5% Listy Zastawne m. W-wy „ „ „ 3.200	1.520,00	
8% Listy Zast. Banku Rolnego „ „ „ 35.260	33.144,00	
6% Pożyczka Dolarowa „ „ dol. 400	1.997,00	
7% Listy Zast. Ziemskie „ „ „ 6.000	27.012,00	
10% Pożyczka Kolejowa „ „ Frs. 610	1.054,00	
4% Poż. Prem. Dolar. szt. 274 à dolarów 5 . . .	13.837,00	95.864,00
Dłużnicy.		
Członkowie Izby za udzielone pożyczki gotówką .	117.499,92	
„ „ „ „ „ papier. wart.	37.519,36	155.019,28
Należności z tytułu zaległych składek pg. wykazu		
Fundusz ogólny:		
Zaległe składki adwokackie:		
należność od członków Izby, zalicz. do grupy I .	10.935,00	
„ „ „ „ „ „ „ II .	31.205,00	
„ „ „ „ „ „ „ III .	36.705,00	
„ „ „ „ „ „ „ IV .	9.631,90	
„ „ wykreślonych z listy adwokatów .	2.247,15	90.724,05
Zaległe koszty postępowania dyscyp.		
należne od członków Izby zalicz. do grupy I . .	125,00	
„ „ „ „ „ „ „ II . .	1.209,75	
Do przeniesienia . . .	1.334,75	530.492,22

	Zł.	Zł.
Z przeniesienia	1.334.75	530.492,22
należne od członków Izby zalicz. do grupy III . .	5.327,05	
" " " " " " " IV . .	3.115,60	
" " wykreślonych z listy adwokatów . .	27,50	9.804,90
Za różne		450,00
Fundusz zapomóg pośmiertnych.		
Zaległe składki pośmiertne:		
należne od członków Izby zalicz. do grupy I . .	24.715,00	
" " " " " " " II . .	197.676,00	
" " " " " " " III . .	271.653,20	
" " " " " " " IV . .	93 051,30	
" " wykreślonych z listy adwokatów . .	10.775,00	597.870,50
Jednorazowy wpis fund. zap.		
Zaległe jednorazowe wpłaty:		
należne od członków Izby zalicz. do grupy I . .	19.705,00	
" " " " " " " II . .	21.445,00	
" " " " " " " III . .	61.067,20	
" " " " " " " IV . .	11.320,00	
" " wykreślonych z listy adwokatów . .	3.800,00	117.337,20
Ruchomości.		
P/g wykazu		44.110,93
Wydawnictwo „Palestra"		600,00
Rachunek Mieszany urządzenia lokalu . . .		14.478,40
" **Koła Prawników Polskich**		3.792,45
Sumy Przechodnie		10.952.87
		1.329.889,47
Należne do R-ków i Funduszów:		
1. Fundusz Ogólny		76.221,43
2. " Zapomóg Pośmiertnych		252.033,53
3. " Rezerwowy Zapomóg Pośmiertn. .		316.134,13
4. " Zapomóg Ogólnych		197.601,49
5. " Asek. w spr. zast. karn. w Sąd. Cyw.		5.380,50
6. " " " " " " Wojs.		260,00
7. " Budowy Domu Prawn. Polskiego		150,00
8. Rachunek Zapomóg Pośmiertnych		59.286,95
9. " Funduszów Żelaznych		9.085,08
Do przeniesienia . . .		916.153,11

	Zł.	Zł.
Z przeniesienia		916.153,11
10. **Rachunek Pożyczki Udziałowej**		3.000,00
11. „ **Amortyzacji Pożyczki Udziałowej**		3.080,00
12. „ **Wpływów i Wydatk. budżetow.** .		5.451,93
13. „ „ „ **adm. „Palestra"**		561,75
14. **Wpis jednorazowy**		117.337,20
15. **Majątek Izby**		9.052,08
Wierzyciele		
Należne zapomogi pośmiert. rodz. po zmarł. adw.		
1. Babiańskim Aleksandrze	12.000,00	
2. Bojanowiczu Teodorze	13.000,00	
3. Bromke Kazimierzu	10.000,00	
4. Buchnerze Henryku	3.500,00	
5. Cohnie Juljanie	20.000,00	
6. Jakubowiczu Ignacym	12.000,00	
7. Kańskim Włodzimierzu	10.000,00	
8. Konie Mikołaju	12.000,00	
9. Kraussharze Aleksandrze	6.000,00	
10. Maliniaku Bernardzie	6.000,00	
11. Neumarku Jakubie	11.000,00	
12. Plocerze Stanisławie	13.200,00	
13. Poznańskim Maksymiljanie	9.000,00	
14. Przeworskim Janie	3.000,00	
15. Śmiarowskim Eugenjuszu	16.000,00	
16. Sokołowskim Zygmuncie	4.000,00	
17. Stambułko Mieczysławie	5.500,00	
18. Suligowskim Adolfie	10.000,00	
19. Szkopie Bernardzie	5.000,00	
20. Sztykgoldzie Izaaku	12.000,00	
21. Szymańskim Józefie	14.000,00	
22. Trzepiórze Stefanie	18.453,40	
23. Żelazowskim Antonim	15.600,00	241.253,40
Należne zapomogi pośm. wykreślonym wskutek niezdolności do pracy zawodowej (Ust. 2 § 1 Statutu Zapomóg Pośmiertnych):		
1. Bauerercowi Feliksowi	2.000,00	
2. Czaplickiemu Bolesławowi	5.000,00	
3. Kaliskiemu Juljanowi	1.500,00	
4. Katelbachowi Tadeuszowi	5.500,00	
5. Kokoszko Zygmuntowi	3.000,00	
6. Lewestamowi Henrykowi	10.000,00	
7. Zaleskiemu Stanisławowi	7.000,00	34.000,00
		1.329.889,47

ZESTAWIENIE

wydatków i wpływów budżetowych

W-n

	Zł.	Zł.
Naczelna Rada Adwokacka		7.000,00
Pogrzeb ś. p. wicedziekana Zygmunta Sokołowskiego		5.138,30
Nekrolog i wieniec na trumnę ś. p. Teodora Bojanowicza		359,20
Subsydjum dla adwokatury w Łodzi	2.330,00	
„ „ „ w Białymstoku . .	735.00	3.065,00
Komorne i konserwacja lokalu	12.834,31	
Światło i opał	2.778,03	
Podatek od lokalu	478,80	
Telefony	4.094,36	
Materjały piśmienne i druki	2.290,60	
Druk sprawozdania i listy adwokatów. . . .	3,964,26	
Portorja	2.027,61	
Ogłoszenia i prenumerata pism	3.972,56	
Bibljoteka	2.665,00	
Prowizja od inkasa składek	3.177,00	
Wynagrodzenie personelu	45.987,94	
Świadczenia socjalne	4.500,04	
Amortyzacja Pożyczki Udziałowej	10.000,00	
Koszty manip. w instytucjach kredytowych .	158,72	
Różne	7.713,06	106.642,29
Nadwyżka wpływów		5.451,93
		127,656,72

RACHUNKOWE

za czas od 1/3.32 do 31/10.32.

Ma

	Zł.	Zł.
*) Zaległe składki adwokackie	23.796,90	
*) Bieżące " "	76.464,00	100.260,90
Zaległe koszty post. dysc.	1 252,00	
Bieżące " " "	658,80	1 910,80
Składki bibljoteczne		3.600,00
Za nieobecność na Waln. Zgrom.		50,00
Wpisowe petentów		12.060,00
Za legitymację		830,00
Za listę adwokatów		481,00
Za odpisy dokumentów		57,02
Zwrot za porto		2,10
Za odnajem lokalu		8.404,90
		127.656,72

*) po potrąceniu 10% na fundusz zapomogowy.

W-n

	Zł.	Zł.
Wypłacone zapomogi pośmiertne rodzinom po zmarłych adwokatach:		
Babiańskim Aleksandrze	3.260,00	
Bojanowiczu Teodorze	7.000.00	
Bromke Kazimierzu	10.000,00	
Buchnerze Henryku	6.004,60	
Ciechańskim Franciszku	6.265,75	
Jakubowiczu Ignacym	6.000,00	
Kańskim Włodzimierzu	6.780,00	
Konie Mikołaju	5.560,00	
Korelskim Alfredzie	6.355,00	
Kowalewskim Bronisławie	4.825.00	
Krausharze Aleksandrze	8.000,00	
Kuczyńskim Józefie	8.000,00	
Maliniaku Bernardzie	11.000,00	
Neumarku Jakubie	4.675,00	
Plocerze Stanisławie	6.800,00	
Poznańskim Maksymiljanie	7.936.00	
Przeworskim Janie	7.000,00	
Śmiarowskim Eugenjuszu	4.000,00	
Sokołowskim Zygmuncie	16.000,00	
Stambułce Mieczysławie	6.280,00	
Suligowskim Adolfie	10.000,00	
Szkopie Bernardzie	10.255,00	
Sztykgoldzie Izaaku	8.000,00	
Szymańskim Józefie	6.000,00	
Trzepiórze Stefanie	1 546,60	
Wernerze Tadeuszu	3.415,00	
Żelazowskim Antonim	2.019,00	182.976,95
Wypłacone zapomogi pośmiertne wykreślonym z listy adwokatów wskutek niezdolności do pracy zawodowej:		
Bauerercowi Feliksowi	8.000,00	
Czaplickiemu Bolesławowi	9.000,00	
Kaliskiemu Juljanowi	4.500,00	
Katelbachowi Tadeuszowi	4.500,00	
Kokoszko Zygmuntowi	5.300,00	
Lewestamowi Henrykowi	10.000.00	
Skurzyńskiemu Janowi	2.005,00	
Zaleskiemu Stanisławowi	13.000,00	56.305,00
Przeniesiono na Fundusz Rezerwowy Zapomóg Pośmiertnych resztę niewypłaconej zapomogi pośmiertnej po zmarłym adw.:		
Kowalewskim Bronisławie		11.672,00
Do wypłacenia zapomóg pośmiertnych . . .		275.253,40
		526.207,35

Ma

	Zł.	Zł.
Należne zapomogi pośmiertne rodzinom po zmarłych adwokatach w okresie ubiegł.		295.902,35
Należne zapomogi pośmiertne adwokatom wykreślonym z listy adwokatów w okresie ubiegłym.		50.305,00
Należne zapomogi pośmiertne rodzinom po zmarłych adwokatach w okresie sprawozdawczym:		
Bojanowiczu Teodorze — zmarł. 28/VII 32 r. .	20.000,00	
Bromke Kazimierzu — zmarł. 20/III 32 r. . .	20.000,00	
Cohnie Juljanie — zmarł. 25/VIII 32 r. . . .	20.000,00	
Plocerze Stanisławie — zmarł. 23/VI 32 r. . .	20.000,00	
Śmiarowskim Eugenjuszu — zmarł. 8 X 32 r. .	20.000,00	
Sokołowskim Zygmuncie — zmarł. 12/III 32 r.	20.000,00	
Szymańskim Józefie — zmarł. 12/VI 32 r. . .	20.000,00	140.000,00
Należne zapomogi pośmiertne wykreślonym w okresie sprawozdawczym z listy adwokatów, wskutek niezdolności do pracy zawod.:		
Lewestamowi Henrykowi — wykr. 17/V 32 r.	20.000,00	
Zaleskiemu Stanisławowi — wykr. 17/V 32 r.	20.000,00	40.000,00
		526.207,35

W-n **F u n d u s z**

	Zł.	Zł.
Wpływy na zaległe składki adwokackie . . .	26.441,00	
„ „ bieżące „ „ . . .	84.960,00	111.401,00
„ „ zaległe koszty post. dysc.	1.252,00	
„ „ bieżące „ „ „	658,80	1.910,80
Bilans zamknięcia		76.221,43
		189.533,23

W-n **F u n d u s z Z a p o m ó g**

	Zł.	Zł.
Wpłynęło w okresie sprawozdawczym:		
na zaległe składki pośmiertne	149.706,50	
na bieżące „ „	23.365,00	173.271,50
Bilans zamknięcia		252.033,53
		425.305,03

W-n **R a c h u n e k Z a p o m ó g**

	Zł.	Zł.
Przyznane rodzinom zapomogi pośmiertne w okr. spraw.		140.000,00
Przyznane zapomogi pośmiertne wykreślonym z listy adwokatów wskutek inwalidności .		40.000,00
Bilans zamknięcia		59.286,95
		239.286,95

Ogólny.

Ma

	Zł.	Zł.
Należne z okresu ubiegłego		32.833,83
„ składki adwokack. za okres spraw. .		154.162,15
„ koszty post. dyscyp. „ „ „ . .		2.422,25
„ z tyt. różnych opłat		115,00
		189.533,23

Pośmiertnych.

Ma

	Zł.	Zł.
Należne z okresu ubiegłego		241.780,03
Obciążenie członków Izby składkami w okresie sprawozdawczym		183.525,00
		425.405,03

Pośmiertnych.

Ma

	Zł.	Zł.
Wpłynęło składek pośmiertnych na zapomogi		155.944,35
Przeniesiono z rezerwy na wypłatę zapomóg .		83.352,60
		239.286,95

W-n **Rachunek Jedno**

	Zł.	Zł.
Wpływy w okresie sprawozdawczym:		
na zaległy wpis	24.497,80	
na bieżący wpis	38.445,00	62.942,80
Bilans zamknięcia		117.337,20
		180.280,00

W-n **Fundusz Rezerwowy**

	Zł.	Zł.
Przeniesiono na wypłacenie zapomóg pośmiertnych		83.342,60
Inkaso składek pośmiertnych, wpisu jednorazowy i t. p.		3.793,00
Bilans zamknięcia		316.134,13
		403.269,73

W-n **Fundusz Asekuracyjny w sprawach**

	Zł.	Zł.
Wypłacone różnym za zast. w okresie sprawozdawczym		3.885,00
Bilans zamknięcia		5.380,50
		9.265,50

W-n **Fundusz Asekuracyjny w sprawach**

	Zł.	Zł.
Wypłacone różnym za zast. w okresie sprawozdawczym		45,00
Bilans zamknięcia		260,00
		305,00

razowego wpisu

Ma

	Zł.	Zł.
Należny wpis z okresu ubiegłego		92.980,00
Obciążenie wpisem przy wpisaniu na listę adwokatów w okresie sprawozdawczym .		87.300,00
		180.280,00

Zapomóg Pośmiertnych

Ma

	Zł.	Zł.
Rezerwa z okresu ubiegłego		311.327,78
10% potrąceń ze składek pośmiertnych . . .		17.327,15
Wpływy z wpisu jednorazowego		62.942,80
Niewypłacona reszta zapomóg pośmiertnych .		11.682,00
		403.269,73

zast. karnych w Sądach Cywilnych

Ma

	Zł.	Zł.
Pozostałość z okresu ubiegłego		5.970,50
Wpływy od różnych za zastępstwa w okresie sprawozdawczym		3.295,00
		9.265,50

zast. karnych w Sądach Wojskowych

Ma

	Zł.	Zł.
Pozostałość z okresu ubiegłego		245,00
Wpływy od różnych za zast. w okresie sprawozdawczym		60,00
		305,00

W-n **F u n d u s z**

	Zł.	Zł.
Wypłacono w okresie sprawozdawczym:		
zapomóg stałych	4.950,00	
zapomóg jednorazowych	250,00	5.200,00
Bilans zamknięcia		197.601,49
		202.801,49

W-n **R-k F u n d u s z ó w**

	Zł.	Zł.
B i l a n s z a m k n i ę c i a		9.085,08
		9.085,08

W-n **R-k C z ł o n k ó w**

	Zł.	Zł.
Zadłużenie członków Izby z okresu ubiegł. za:		
a) składki adwokackie	47.962,90	
b) koszty postęp. dysc.	9.293,45	
c) składki na fundusz pośmiertny . . .	587.617,00	
d) jednorazowy wpis	92.980,00	
e) różne	335,00	738.188,35
Zadłużenie członkow Izby w okresie spraw. za:		
a) składki adwokackie	154.162,15	
b) koszty postęp. dysc.	2.422,25	
c) składki na fundusz pośmiertny	183.525,00	
d) jednorazowy wpis	87.300,00	
e) różne	115,00	427.524,40
		1.165.712,75

Zapomogowy — Ma

	Zł.	Zł.
Pozostałość z okresu ubiegłego		177.132,39
Wpływy w okresie sprawozdawczym:		
składki zapomogowe od wpisanych na listę adwokatów	3.600,00	
10% ze składek adwokackich	11.140,10	
Fundusz „Charitas"	150,00	14.890,10
Przeniesione z R-ku Procentów odsetki:		
od udzielonych pożyczek człon. Izby . .	1.702,70	
od kapitałów czasowo lokowanych w instytucjach kredytowych	3.487,05	
od papierów wartościowych	5.589,25	10.779,00
		202.801,49

Żelaznych — Ma

	Zł.	Zł.
Fundusz im. Leona Figowskiego	1.813,00	
„ „ Zygmunta Tykocinera	4.155,88	
„ „ Zygmunta Sokołowskiego	2.425,20	8.394,08
Przekazane na fundusz imienia Zygmunta Sokołowskiego przez:		
Adwokaturę z Częstochowy	200,00	
„ „ Kalisza	135,00	
„ „ Łomży	100,00	
„ „ Mławy	31,00	
„ „ Siedlec	225,00	691,00
		9.085,08

Izby za składki — Ma

	Zł.	Zł.
Wpłaty członk. Izby w okresie sprawozd. na:		
a) zaległe składki adwokackie	26.441,00	
b) „ koszty postęp. dysc.	1.252,00	
c) „ składki na fundusz pośmiertny .	149.706,50	
d) „ jednorazowy wpis	24.497,80	201.897,30
a) bieżące składki adwokackie	84 960,00	
b) „ koszty postęp. dysc.	658,80	
c) „ składki na fundusz pośmiertny	23.565,00	
d) „ jednorazowy wpis	38 445 00	147.628,80
Bilans zamknięcia		816.186,65
		1.165.712'75

W-n **Członkowie Izby za**

	Zł.	Zł.
Należne pożyczki udziałowe w okresie ubiegłym:		
gotówką	109.349,92	
papierami wartościowemi	37.519,36	146.869,28
Udzielone pożyczki w okresie sprawozdawczym		24.700,00
		171.569,28

W-n **Pożyczka**

	Zł.	Zł.
Wylosowane udziały do wypłaty		10.000,00
Bilans zamknięcia		3.000,00
		13.000,00

W-n **Amortyzacja Po**

	Zł.	Zł.
Zaliczone udziały pożyczki na składki . . .		7.685,00
Bilans zamknięcia		3.080,00
		10.765,00

W-n **Rachunek**

	Zł.	Zł.
Przeniesione na fundusz zapomogowy . . .		10.779,00
		10.779,00

N I C Y

udzielone pożyczki **Ma**

	Zł.	Zł.
Wpływy na spłatę pożyczek:		
udzielonych w okresie ubiegłym	14.850,00	
udzielonych w okresie sprawozdawczym	1.700,00	16.550,00
Bilans zamknięcia		155.019,28
		171.569,28

U d z i a ł o w a **Ma**

	Zł.	Zł.
Należność za wpłacone udziały		13.000,00
		13.000,00

życzki Udziałowej **Ma**

	Zł.	Zł.
Pozostałość do wypłacenia z okresu ubiegłego		765,00
Wylosowane udziały pożyczki		10.000,00
		10.765,00

P r o c e n t ó w **Ma**

	Zł.	Zł.
Wpływy w okresie sprawozdawczym:		
od udzielonych pożyczek członkom Izby .	1.702,70	
od kapitałów czasowo lokowanych w instytucjach kredytowych	3.487,05	
Od papierów wartościowych	5.589,25	10.779,00
		10.779,00

B I L

Izby Adwokackiej Warszawskiej

Stan czynny

	Zł.	Zł.
1. **Gotówka:**		
a) w kasie biura Rady Adwokackiej .	18.681.91	
b) w kasie administracji „Palestra" .	403.90	19.085 81
2. **Sumy do dyspozycji:**		
a) w P. K. O. na r-ku Rady Adwokac.	16.492.05	
b) w P. K. O. na r-ku „Palestry" . .	157.85	
c) w Banku Handlowym	153.149.18	169.799.08
3. **Papiery wartościowe:**		
z deponowane w Banku Handlowym .		95.864.00
4. **Dłużnicy:**		
członkowie Izby za udzielone pożyczki		155.019.28
5. **Członkowie Izby:**		
Należności z tyt. zaległych i bieżących		
a) składek adwokackich	90.724.05	
b) kosztów post. dysc.	9.804.90	
c) składek pośmiertnych	597.870.50	
d) jednorazowego wpisu	117.337.20	
e) różne	450.00	816.186.65
6. **Ruchomości:**		
w biurze Rady i pokojach adwok. przy Sądach		44.110.93
7. **Wydawnictwo „P a l e s t r a"**		600.00
8. **Koło Prawników Polskich**		3.792.45
9. **R-K Mieszany urządzenia lokalu** . .		14.478.40
10. **Sumy Przechodnie**		10.952.87
		1.329:889.47

Naczelny Buchalter:
(—) I. Nowicki

A N S

w dniu 31 października 1932 r.

Stan bierny

	Zł.	Zł.
1. Wierzyciele:		
Należne zapomogi pośmiertne . . .		275.253.40
2. Fundusze:		
a) Ogólny	76.221,43	
b) Zapomóg Pośmiertnych	252.033.53	
c) Rezerwowy Zapomóg Pośmiert. . .	316.134.13	
d) Zapomogowy	197.601.49	
e) Asek. zast. w spr. kar. w Sąd. Cyw.	5.380.50	
f) " " " " " Wojsk.	260.00	
g) Budowy Domu Prawnictwa Polsk.	150.00	847.781,08
3. R-k Funduszów Żelaznych:		
a) Fundusz im. Leona Figowskiego .	1.813.00	
b) " " Zygmunta Tykocinera	4.155.88	
c) " " Zygm. Sokołowskiego	3.116.20	9.085.08
4. R-k Jednorazowego Wpisu		117.337.20
5. R-k Zapomóg Pośmiertnych		59.286.95
6. R-k Wpływów i Wydatków Budżet. .		5.451.93
7. R-k Wpływów i Wydatków „Palestra“		561.75
8. Pożyczka Udziałowa		3.000.00
9. Amortyzacja Pożyczki Udziałowej . .		3.080,00
10. Majątek Izby		9.052.08
		1.329.889.47

Dziekan Rady:
(—) J. Nowodworski

Członek Rady - Skarbnik:
(—) M. Szaciński

Preliminarz budżetowy

na rok 1932/33.

	Do dn. 28.II 33 r.	Od 1.III 33 do 31.X 33 r.	Suma ogólna
Wydatki:			
Naczelna Rada	5.000,00	8.000,00	13.000,00
Lokal i konserwacja	1.165,69	15.834,31	17.000,00
Podatek od lokalu	481,20	718,80	1.200,00
Opał i światło	1.221,97	3.778,03	5.000,00
Telefony	3.905,64	4.094,36	8.000,00
Materjały piśmienne i druki . . .	2.709,40	3.290,60	6.000,00
Druk sprawozdania i listy adwok. .	—	3.500,00	3.500,00
Ogłoszenie i prenumerata pism . .	527,44	5.472,56	6.000,00
Portorja	1.972,39	3.027,61	5.000,00
Bibljoteka	1.335,00	2.665,00	4.000,00
Prowizja od inkasa	823,00	5.177,00	6.000,00
Koszty manip. w inst. kred. . . .	341,28	58,72	400,00
Wynagrodzenie personelu	24.312,06	55.687,94	80.000,00
Świadczenia socjalne	2.499,96	4.500,04	7.000,00
Subsydjum dla Łodzi	4.470,00	2.200,00	6.670,00
„ „ Białegostoku . . .	—	500,00	500,00
Urządzenie biurowe	—	6.000,00	6.000,00
Nieprzewidziane wydatki	10,99	9.989,01	10.000,00
Różne wydatki	—	8.974,46	8.974,46
	50.776,02	143.468,44	194.244,46
Wpływy:			
Nadwyżka wpływów z okresu sprawozdawczego			5.451,93
Składki adwokackie z okresu sprawozdawczego 67.920			
— 5% na Fund. Zap. Ogóln. 3.396	64.524,00		64.524,00
Składka adwokac. (70×1.550) 108.500			
— 5% na Fund. Zap. Ogóln. 5.425		103.075,00	103.075,00
Wpisowe adwokatów (100 × 50) . .		5.000,00	5.000,00
Składka od apl. adw. (20 × 300) . .		6 000,00	6.000,00
Różne zaległe	6.893,53	—	6 893,53
Składki bibljoteczne		1.000,00	1.000,00
Za legitymacje członków		300,00	300,00
Wpisowe petentów		2.000,00	2.000,00
	71.417,53	117.375,00	194.244,46

IV DZIAŁ STATYSTYCZNY.

Preliminarz budżetowy

na rok 1935/36.

	Do dn. [illegible]	[illegible]	Razem ogółem
Wydatki		Złotych	
Naczelna Rada	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Lokal i konserwacja	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Podatek od lokalu	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Opał i światło	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Telefony	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Materjały piśmienne i druki	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Druk sprawozdania i listy członk.	—	[illegible]	[illegible]
Ogłoszenia i prenumerata pism	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Porto	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Wynagrodzenie personelu	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	—	[illegible]	[illegible]
[illegible]		[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Inne wydatki	—	[illegible]	[illegible]
	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Wpływy			
[illegible]			[illegible]
[illegible]	[illegible]		[illegible]
[illegible]		[illegible]	[illegible]
[illegible]		[illegible]	[illegible]
[illegible]		[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	—	[illegible]
[illegible]		[illegible]	[illegible]
[illegible]		[illegible]	[illegible]
[illegible]		[illegible]	[illegible]
	[illegible]	[illegible]	[illegible]

ZESTAWIENIE STATYSTYCZNO-FINANSOWE.

Wyszczególnienie	Marzec		Kwiecień		M a j		Czerwiec		Lipiec		Sierpień		Wrzesień		Październik	
	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932
1. Zapas początkowy																
Kasa	3.332	18.162	2.145	3.104	7.198	8.556	4.152	8.452	2.578	1.788	4.686	3.521	3.953	5.086	8.514	18.112
P. K. O. . . .	10.073	22.535	2.720	13.622	10.295	14.373	12.481	16.881	3.965	13 595	3.096	8.078	7.447	12.805	8.162	8.242
Bank Handlowy	12.578	130.982	43.078	161.482	53.530	157.170	37.419	151.052	51.214	149.567	53.498	160.131	57.689	164.017	73.350	147.005
2. Wpływy																
Kasa	54.511	55.753	25.036	55.918	34.320	31.980	30.077	84.915	42.740	42.875	20.934	14.670	49.351	74.515	67.593	44 289
P. K. O. . . .	9.585	14.403	12.949	13.913	14.150	9.356	9.493	10.793	8 047	7.064	4.356	4.730	11.506	8.582	11.723	8.486
Bank Handlowy	33.500	30.500	10.456	21.256	19.500	5.882	15.885	26.876	21.666	14.666	8.210	3.907	20.400	—	24.956	6.206
	123.579	272.335	96.384	269.295	138.993	227.317	109.507	298.969	130.210	229.555	94.780	195.037	150.346	265.005	194.298	232.340
3. Wydatki																
Kasa	55.698	70.811	19.982	50.466	37.367	32.084	31.651	91.578	40.632	41.142	21.667	13.104	44.789	61.490	71.295	43.315
P. K. O. . . .	16.938	23.316	5.374	13.161	11.964	6.848	18.009	14.079	8.916	12 581	5	4	10.791	13.144	16 511	78
Bank Handlowy	3.000	—	5	25.569	35.610	12.000	2.090	28.362	19.382	4.102	4.019	21	4.740	17.012	12.164	62
4. Zapas końcowy																
Kasa	2.145	3.104	7.198	8.556	4.152	8.452	2.578	1.788	4 686	3.521	3.953	5.086	8.514	18.112	4.812	19.086
P. K. O. . . .	2.720	13.622	10.295	14.373	12.481	16.881	3.965	13.595	3.096	8.078	7.447	12.805	8.162	8.242	3.375	16.650
Bank Handlowy	43.078	161.482	53.530	157.170	37.419	151.052	51.214	149.567	53.498	160 131	57.689	164.017	73.350	147.005	86.141	153.149
	123.579	272.335	96.384	269.295	138.993	227.317	109.507	298.969	130.210	229.555	94.780	195.037	150.346	265.005	194.298	232.340

ZESTAWIENIE STATYSTYCZNE UDZIELONYCH POŻYCZEK CZŁONKOM IZBY ORAZ WPŁYWÓW NA SPŁATĘ

Wyszczególnienie	Marzec		Kwiecień		M a j		Czerwiec		Lipiec		Sierpień		Wrzesień		Październik	
	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932
1. Nal. z okr. ub.																
Gotówką . .	113.629	109.349	112.629	109.814	112.239	110.294	114.519	111.985	117.269	121.395	121.359	120.500	121.129	123.400	124.917	116.800
Papier. wart. .	37.519	37.519	37.519	37,519	37.519	37.519	37.519	37.519	37.519	37.519	37.519	37.519	37.519	37.519	37.519	37.519
2. Udziel. gotów.	1.000	1.800	—	2.500	3.500	2.000	2.800	11.000	5.250	500	1.100	3.600	6.000	1.300	7.000	2.000
	152.148	148.668	150.148	149.833	153.258	149.814	154,838	160.504	160.038	159.414	159.978	161.619	164.648	162.219	169.436	156.319
3. Wpływ. na spł.																
Gotówką . .	2.000	1.335	390	2.020	1.220	310	50	1.590	1.160	1.395	1.330	700	2.212	7.900	14.900	1.300
4. Do spłacenia																
Gotówką . .	112.629	109 814	112.239	110.294	114.519	111.985	117.269	121.395	121.359	120.500	121.129	123.400	124.917	116.800	117.017	117.500
Papier. wart. .	37.519	37,519	37.519	37.519	37.519	37.519	37.519	37.519	37.519	37.519	37.519	37.519	37.519	37.519	37.519	37.519
	152.148	148.668	150.148	149.833	153.258	149.814	154.838	160.504	160.038	159.414	159.978	161.619	164.648	162.219	169.436	156.319

ZESTAWIENIE STATYSTYCZNE ZALEGŁYCH i BIEŻĄCYCH NALEŻNOŚCI OD CZŁONKÓW IZBY ORAZ WPŁYWÓW Z TYCH NALEŻNOŚCI

Wyszczególnienie	Marzec		Kwiecień		M a j		Czerwiec		Lipiec		Sierpień		Wrzesień		Październik	
	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932
1. Należn. zaległe																
Składka adwokac.	36.730	47.963	29.845	41.397	26.200	36.703	22.075	33.963	18.330	29.463	17.050	27.703	16.695	26.237	14.995	23.202
Składka pośmiert.	315.571	587.617	276.711	550.402	255.656	519.560	231.096	503.210	212.656	483.470	199.346	473.460	194.121	469.000	182,016	452.290
Jednorazowy wpis	58.525	92.980	57.790	88.675	56.760	83 995	54.715	81.695	52.090	78.215	50.045	75.945	49.895	74.195	46.990	71.362
Koszty post. dysc.	5.965	9.293	5.886	9,024	5.793	8.911	5,681	8.801	5.681	8.626	5,681	8·303	5.681	8.273	5.609	8.073
Różne	165	335	165	335	165	335	165	335	165	335	165	335	165	335	165	450
2. Należn. bieżące																
Składka adwokac.	880	1.380	74.250	71.700	71.225	63.590	67.945	54.335	135.565	115.010	122.985	105.000	118.030	99.295	104.855	85.640
Składka pośmiert.	24.100	49.150	24.050	49.110	22.220	45.010	87.717	92.725	151.600	116.645	193.015	140.885	251.340	139.080	300.180	164.380
Jednorazowy wpis	20.040	17.550	10.925	8.320	16.675	20.125	14.185	20.030	36.385	28.645	26.080	22.635	29.915	23.585	35.685	52.804
Koszty post. dysc.	—	—	—	—	—	2.411	—	2.019	—	1.869	—	1.869	3.122	1.869	3.054	2.237
Ogółem: .	461.976	806.268	479.622	818.963	454.694	780.640	483.414	797.113	612.472	862.278	614.367	856.135	668.964	841.869	693.550	860.438
3. Wpływ. na zaleg.																
Składka adwokac.	6.885	6.565	3,645	4.695	4.125	2.740	3.745	4.500	1.280	1.760	355	1.466	1.700	3,035	1.705	1.680
Składka pośmiert.	38.860	37.215	21.095	30.841	24.560	16.350	18.440	19.740	13.310	10.010	5,225	4.460	12.105	16.710	18.636	14.380
Jednorazowy wpis	735	4.305	1.030	4.680	2.045	2,300	2.625	3.480	2.045	2.270	150	1,750	2.905	2.832	1.380	2.880
Koszty post. dysc.	78	269	93	112	111	110	—	175	—	323	—	29	71	200	25	32
4. Wpływ. na bież.																
Składka adwokac.	2.260	1.380	6.410	8.260	7.040	9.505	7.645	15.775	12.580	10.010	6.395	6.605	14.615	16.985	16,080	16.440
Składka pośmiert.	50	40	1.830	4.100	1 980	1,975	4.447	2.025	4.285	1.680	10.615	1.805	20.445	7.520	20.214	4.420
Jednorazowy wpis	9,115	9.980	2.300	1,695	3.040	4,095	850	8 485	10.305	6.010	865	700	3.630	3,060	3.050	4.420
Koszty post. dysc.	—	—	—	—	—	392	—	150	—	—	—	—	68	116	662	—
Ogółem: .	57.983	59,754	36.403	54.383	42.901	37.467	37.752	54,330	43.805	32.063	23.605	16.815	55.539	50.458	61.752	44.252
5. Do zainkasow.	403.993	746,514	443.219	764.580	411.793	743,173	445.662	742.783	568.667	830.215	590.762	839.320	613.425	791.411	631.797	816.186
	461.876	806.268	479.622	818.963	454.694	780.640	483.414	797.113	612.472	862.278	614.367	856.135	668.964	841.869	693.549	860.438

ZESTAW. STATYST. NALEŻN. I WYPŁAC. ZAPOMÓG POŚMIERT. RODZINOM PO ZMARŁYCH CZŁON. IZBY

Wyszczególnienie	Marzec		Kwiecień		M a j		Czerwiec		Lipiec		Sierpień		Wrzesień		Październik	
	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932	1931	1932
1. Należn. zapom.																
z okresu ubiegł.	143.050	346.207	142.534	319.492	125.844	280.822	46.150	262.727	26.920	228.872	21.700	221.072	21.700	221,072	15.700	182.554
z okresu bieżąc.	21.690	40,000	—	34.000	16.690	34.000	76.690	108.000	136.690	112.000	162.690	124.000	208,956	124.000	252.870	116.200
	164.740	386.207	142.534	353.492	142.534	314.822	122,840	370,727	163.610	340.872	184.390	345.072	230.656	345.072	268.570	298.754
2. Wypłac. zapom.																
z okresu ubiegł.	17.206	28.715	—	36,669	48.738	18,095	19.230	33.855	5.219	7.800	—	—	6.000	26.846	2,329	14.500
z okresu bieżąc.	5.000	4.000	—	2,000	—	6.000	—	16.000	14.000	8.000	13.734	—	16.085	27.800	46.360	9.000
	22.206	32.715	—	38.669	48.738	24.095	19.230	49.855	19.219	15.800	13.734	—	22.085	54.646	48.689	23.500
3. Do wypłacenia.	142.534	353.492	142.534	314.823	93.796	290.727	103.610	320.872	144,391	325.072	170.656	345.072	208.571	290.426	219.881	275.254
	164.740	386.207	142.534	353.482	142.534	314.822	122.840	370.727	163.610	340.872	184.390	345.072	230.656	345.072	268.570	298.754

DOSTRZEŻONE POMYŁKI W DRUKU:

Niektóre cyfry, odnoszące się do statystyki z lat ubiegłych, podane w tablicach na str. 25 i 38 niniejszego sprawozdania, winny być poprawione według odnośnych tablic, zamieszczonych na str. 30 i 51 sprawozdania za r. 1931/32.

Na str. 27 w wierszu 20-ym zgóry zamiast „16" winno być „17".

Na str. 71 w wierszu 17 zgóry winno być 597.870,50.

SPIS RZECZY.